

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 9. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 29. november 2013

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Benny Engelbrecht (S), næstformand, Jeppe Kofod (S), Mette Reissmann (S), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Per Clausen (EL), Erling Bonnesen (V), Claus Hjort Frederiksen (V), Esben Lunde Larsen (V), Karsten Lauritzen (V), Pia Adelsteen (DF), Mette Bock (LA), Per Stig Møller (KF).

Desuden deltog: Handels- og europaminister Nick Hækkerup, justitsminister Morten Bødskov, minister for forskning, innovation og videregående uddannelser Morten Østergaard, transportminister Pia Olsen Dyhr og erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen.

Benny Engelbrecht fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3277 (udenrigsanliggender – handel) den 3. december 2013

1. Dohaudviklingsrunden: 9. WTO-ministerkonference

– Politisk drøftelse/ Rådskonklusioner

KOM (2013) 0746, KOM (2013) 0750

Rådsmøde 3277 – bilag 1 (samlenotat)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 76 (side 112, senest behandlet i EUU 11/10-13)

Handels- og europaministeren: Jeg vil i dag forelægge det kommende rådsmøde for udenrigsanliggender – handel. Det afholdes på Bali i forbindelse med WTO's niende ministerkonference den 3.-6. december. Og netop ministerkonferencen er det eneste punkt på dagsordenen, som jeg nu forelægger til udvalgets orientering.

På rådsmødet vil man løbende drøfte forhandlingssituationen. Der forventes, at man vedtager rådskonklusioner om EU's generelle holdning til Baliemnerne. Dohaudviklingsrunden har, som I ved, været forhandlet i mange år, men uden at vi endnu kan sige, at et samlet resultat – altså den store pakke - er inden for rækkevidde. Derfor har forhandlingerne op til ministerkonferencen fokuseret på at opnå enighed om en pakke bestående af udvalgte emner fra den oprindelige Dohadagsorden. Denne pakke udgør ca. 25 pct. af potentialet for den samlede Dohadagsorden.

Regeringen støtter stærkt op om WTO og det multilaterale handelssystem som det bedste og mest effektive værn imod protektionisme, og jeg håber meget, at vi på Bali kan opnå enighed om en pakke. I Genève er der blevet forhandlet bogstavelig talt dag og nat, og ifølge generaldirektøren er man nået længere de seneste 5 uger end de foregående 5

år. Når det er sagt, må man også tilføje, at det i øjeblikket ser meget, meget svært ud. Det fremgår også af de seneste dages pressedækning, at de sidste afgørende kompromiser fortsat udestår. Men man må ikke være blind for, at en aftale vil kunne skabe momentum i den samlede Doharunde og genskabe tilliden til en fortsat multilateral frihandelsdagsorden til fordel for bl.a. de mindst udviklede lande. Så det er ikke alene interessant i forhold til emnerne på forhandlingsbordet, men også i forhold til perspektiverne for denne type aftaler.

Den konkrete pakke består af tre dele: en del om handelslettelse, en om udvalgte landbrugsemner og en om udviklingsemner. Det vigtigste resultat vil være en aftale om handelslettelse, som gør det nemmere og billigere at handle på tværs af grænser ved bl.a. at effektivisere og harmonisere toldregler og øge gennemsigtigheden. OECD vurderer, at en omfattende aftale om handelslettelser efter fuld implementering har potentiale til at reducere de globale handelsomkostninger med op til 10 pct. for OECD-landene og op til 15 pct. for ulandene. Det er dermed af stor betydning, at man indgår en aftale, og den vil være til gavn for alle lande - især udviklingslandene. Langt størstedelen af teksten på dette punkt er forhandlet på plads, men der er stadig visse udeståender.

På landbrugsområdet har forhandlingerne især handlet om et forslag om forsyningssikkerhed fra G33-gruppen med Indien i det absolutte førersæde. Forslaget sigter mod at ændre WTO's regler for offentlige opkøb og gensalg af fødevarer, men det er blevet mødt med stor modstand. Vi har endnu ikke opgivet håbet om et kompromis om en midlertidig løsning, der imødekommer G33-gruppens ønsker, men som ikke grundlæggende ændrer på de relevante WTO-regler om landbrugsstøtte.

Forhandlingerne har også drejet sig om to forslag fra G20-gruppen af udviklingslande: et forslag om at forbedre administrationen af toldkvoter og et om eksportkonkurrence. Det første sigter mod bedre udnyttelse af toldkvoter med henblik på bedre markedsadgang. Det andet vedrører nedbringelse af subsidier og anden støtte til eksport af landbrugsvarer, og man forventer at vedtage en erklæring. Der er udsigt til enighed om forslagene.

Udviklingsdelen består af en pakke af fem emner: for det første en aftale om styrket overvågning af regler om særlig og differentieret behandling af udviklingslande; for det andet en beslutning om fordelagtige vilkår for oprindelsesregler for udviklingslandene; for det tredje en erklæring om at leve op til forpligtelsen om 97 pct. told- og kvotefri markedsadgang for de mindst udviklede lande; for det fjerde en erklæring om bedre markedsadgang i forhold til bomuldseksport og endelig for det femte en beslutning om at konkretisere en dispensation fra 2011, som giver mulighed for særlig gunstig markedsadgang for tjenesteydelser fra de mindst udviklede lande.

Regeringen ønsker et resultat, som styrker en fortsat multilateralt forankret frihandelsdagsorden til fordel for de mindst udviklede lande. Vi arbejder for, at EU spiller en konstruktiv og proaktiv rolle i den allersidste fase af forhandlingerne på Bali og dermed bidrager til at styrke WTO som organisation. Regeringen vil desuden arbejde for, at grøn handelsliberalisering får en fremtrædende rolle i WTO efter Bali.

Det vil være rigtig positivt, hvis der kan opnås enighed om en multilateral handelsaftale. Det vil være første gang siden oprettelsen af WTO i 1995. En aftale vil have betydning i sig selv og for WTO som organisation. Den vil medføre væsentligt sænkede handelsomkostninger især i udviklingslandene og også komme dansk erhvervsliv til gode. Samtidig vil en aftale medvirke til at fastholde WTO som en relevant organisation og i bedste fald skabe fornyet momentum i forhold til de resterende emner i Dohaudviklingsrunden.

Nikolaj Villumsen anså konflikten mellem EU og G33-gruppen for speciel. Den går på retten til at sikre fødevareforsyning, og det kan der være god grund til, hvis man befinder sig i Indien, hvor 67 pct. af befolkningen er fattige. I EU har man en gigantisk landbrugsstøtteordning, der bygger på det samme princip, men som er godkendt af tekniske årsager i WTO-regi. Denne modsætning mente han burde være medvirkende til at rejse en diskussion i EU om det fornuftige i at have et handelsregime, der har som udgangspunkt, at det ikke er i orden som i Indiens tilfælde at have programmer, der sikrer den fattige del af befolkningen adgang til fødevarer. Kunne Danmark ikke indtage en kompromissøgende linje i forhold til udviklingslandenes krav?

Handels- og europaministeren forklarede, at G33-gruppen med Indien i spidsen havde stillet forslag om at ændre WTO-reglerne om offentligt opkøb og gensalg af fødevarer. Forslaget går ud på at lempe WTO's regler for landbrugsstøtte, så man frit kan yde støtte til opkøb og gensalg af landbrugsprodukter til en administrativt fastsat pris. Det sker af hensyn til forsyningssikkerheden, men ministeren mente ikke, man behøvede bruge fantasien særlig meget for at forestille sig, hvad det ellers kan åbne op for. Han uddybede, at de gældende regler i WTO er, at opkøb og gensalg af denne art hører under den gule boks, og at der er restriktioner for, i hvor vid udstrækning man må gøre det. Den gule boks omfatter produktion og prisstøtte med handelsforvridende virkning, og ønsket er at flytte opkøb og gensalg over til den grønne boks, der har en minimal handelsforvridende effekt. Det var klart, sagde ministeren, at hvis man uden videre tager handelsforvridende omstændigheder og gør dem ikkehandelsforvridende, gør man op med hele systemet. Det kompromis, der nu foreligger, går i retning af, at Indien får en periode til at gennemføre det, hvor de andre lande ikke vil påtale den handelsforvridende effekt. På den måde kan man opretholde det principielle i fri adgang til handel. Ministeren fremhævede, at sidstnævnte er vigtigt, fordi frihandel er til gavn for verdensøkonomien, forbrugerne og forsyningssikkerheden.

Til Nikolaj Villumsens kommentar om det indiske ønske om støtteordninger kontra EU's landbrugspolitik sagde ministeren, at det ikke pr. definition er forbudt at gøre brug af den gule boks. Faktisk er der lavet WTO-aftaler for handelsskadelig støtte, som man gerne vil acceptere. Hvad EU angår, ligger loftet for brugen af den gule boks på 72,2 mia. euro. P.t. ligger EU dog kun på en fjerdedel af det beløb, og det vil sige, at EU med rette kan henstille til, at så meget som muligt foregår via den grønne boks. Ministeren tilføjede, at der er et stærkt ønske om en aftale, og at Danmark derfor er på den kompromissøgende side. Seneste status var, at det indiske parlament arbejdede på mandatet til Bali. Uanset

den utvivlsomt ideelle løsning om at sikre forsyningssikkerhed til mange indere mente ministeren, at man ikke skulle være blind for, at der også er et valg, der nærmer sig.

Nikolaj Villumsen fandt, at G33-gruppens ønske om at sikre fødevareforsyning for den fattige del af befolkningen burde være en naturlig del af det, man laver handelsaftale om. Det er også illustreret ved den ret, som man i EU har tilkæmpet sig, og som ikke bare er baseret på markedslogik og udbud og efterspørgsel. Han opfordrede til dansk imødekommelse over for kravet om fødevarer sikkerhed for verdens fattigste.

Pia Adelsteen spurgte, om Indien og alle andre lande har samme ret til at yde støtte, som EU har.

Handels- og europaministeren havde forståelse for Nikolaj Villumsens synspunkt. Hvis det alene handlede om at sikre fødevarer, var det et prisværdigt hensyn at tage, men han mente dog, at andre omstændigheder må tælle med, når man ønsker at foretage en markedsforvridning. Han mente også, at man skal være opmærksom på, at EU har bevæget sig i retning af en markedsførelse af landbrugspolitikken, idet den handelsforvridende del af støtten kun udgør en fjerdedel af det, EU har lov til. EU er indstillet på at lave et kompromis, hvor Indien får en periode til at håndtere situationen, men EU vil fastholde det principielle i, at hele verden – og ikke mindst ulande - nyder godt af muligheden for at handle på tværs af landegrænser. Det siger sig selv, at hvis halvdelen af transporttiden for varer fra et uland til et andet udgøres af ventetid ved grænser og diverse administrative problemer, taber varerne værdi, og dermed går penge, der ellers ville komme forbrugerne til gode, tabt. Ministeren slog fast, at WTO er det bedste værktøj til at løfte fattige mennesker ud af fattigdom ved hjælp af markedsmekanismerne.

Til Pia Adelsteen sagde ministeren, at WTO-aftalen fra 1995 lægger et loft over, hvor stor den handelsforvridende gule boksstøtte for de enkelte landes sektorer må være. Det gælder derfor ikke kun EU

2. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

3. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3279 (retlige og indre anliggender) den 5.-6. december 2013

Justitsministeren meddelte, at der den 5.-6. december skulle afholdes rådsmøde om retlige og indre anliggender – det andet og sidste formelle rådsmøde under det litauiske formandskab. Udvalget havde fået tilsendt et større samlenotat om sagerne på området,

og som det fremgik deraf, var nogle af dem omfattet af det danske retsforbehold. Ministeren ville i sin forelæggelse koncentrere sig om punkterne 1, 2, 3 og 7 og ville også fortælle nyt om sagen om Europol. Han gjorde endvidere opmærksom på, at punkt 7 om databeskyttelse blev forelagt til forhandlingsoplæg, og at de resterende dagsordenspunkter var til orientering.

1. Afrapportering fra Middelhavstaskforcen

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Justitsministeren: Som mange nok kan huske, fandt rådsmødet i oktober sted umiddelbart efter den tragiske hændelse ved Lampedusa den 3. oktober i år, hvor flere hundrede afrikanske migranter omkom, da deres fartøj sank. Det var naturligvis en sag, der fyldte meget på rådsmødet, hvor vi havde en lang drøftelse af, hvordan problemet med migrationspres fra og via de sydlige middelhavslande kunne håndteres.

Som opfølgning på Rådets drøftelse nedsatte Kommissionen en taskforce, der skal komme med forslag til, hvordan lignende ulykker kan undgås fremover. Taskforcens forslag skal samles i en rapport, der vil blive præsenteret på det kommende rådsmøde. Den endelige rapport fra Kommissionen foreligger endnu ikke. Men på baggrund af drøftelserne i taskforcen forventer jeg, at de initiativer, der foreslås, vil følge fire spor.

For det første lægges der op til at styrke grænseovervågningen i middelhavsområdet. I den forbindelse foreslår man også en styrkelse af Frontex' og relevante medlemsstaters redningskapacitet i det centrale Middelhav.

For det andet forventes Kommissionen at pege på behovet for at vise solidaritet med medlemsstater, der oplever et stort migrationspres. Kommissionen lægger i den forbindelse bl.a. op til at hjælpe Italien og andre relevante medlemsstater med at forbedre bl.a. grænsekontrol, modtageforhold og asylsagsbehandling via EU-fondsmidler.

For det tredje fremhæves samarbejdet med tredjelande, hvor man fortsat vil benytte EU's samlede strategi for migration og mobilitet som det styrende redskab. Det betyder bl.a. øget samarbejdet med EU's nabolande samt oprindelses- og transitlande af særlig interesse. Endelig forventes rapporten at fokusere på bekæmpelse af menneskesmugling og organiseret kriminalitet.

Regeringen mener, at det primære fokus bør være på at stabilisere oprindelses- og transitlandene, så flygtninge ikke føler sig nødsaget til at søge mod EU og derved bringer sig selv i livsfarlige situationer. Det er derfor positivt at samarbejdet med tredjelande gennem mobilitetspartnerskaber og regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer har en så fremtrædende plads i taskforcen.

Regeringen støtter også den styrkelse af Frontex' og de relevante medlemsstaters redningskapacitet i det centrale Middelhav, som Kommissionen har lagt op til, og som bl.a. indebærer, at Frontex tilføres ekstra 7,9 mio. euro i 2013. Regeringen lægger dog i den forbindelse vægt på, at det understreges, at Frontex' primære opgave er grænseovervågning. Jeg forventer, at Kommissionens endelige rapport vil give Rådet et godt grundlag for det videre arbejde med at løse problemet med migrationspres via de sydlige midelhavslande.

På rådsmødet i oktober foreslog jeg, at man kunne gøre håndteringen af problemet til en selvstændig prioritet i den EU-handlingsplan om migrationspres, som blev vedtaget under det danske EU-formandskab – et forslag, som blev vel modtaget blandt mine kolleger. En række af de tiltag, som foreslås i Kommissionens rapport om taskforcens arbejde, kan med fordel skrives ind i EU-handlingsplanen, så vi løbende kan holde øje med gennemførelsen og effekten af initiativerne.

Nikolaj Villumsen kom ind på dilemmaet i, at migranterne vil tage endnu mere risikable ruter for at nå frem til Europa, efterhånden som Frontex bliver bedre til at holde folk ude. Han påpegede også det uholdbare i, at migranterne skal søge asyl i det land, de når frem til, når man ved, at asylsystemerne i Italien og Grækenland er brudt sammen. Derfor burde man gå efter en mere solidarisk fordelingsnøgle, så man ikke tvinger flygtninge i armene på menneskesmuglere.

Justitsministeren var enig i dilemmaet mellem på den ene side ønsket om at styrke Frontex-grænsesamarbejdet og på den anden side ønsket om, at der skal åbnes endnu mere op. Virkeligheden er, at det ikke kun handler om at styrke Frontex-samarbejdet, men også om at sætte ind i de medlemslande, der har problemer med migrationspresset. Under det danske formandskab var det f.eks. Grækenland, der udgjorde en særlig udfordring. Derfor havde ministeren på sidste rådsmøde anbefalet, at man prioriterer spørgsmålet om Middelhavet i den handleplan, som blev sat i søen under det danske formandskab. Ministeren tilføjede, at man må arbejde for at stabilisere de områder, migranterne kommer fra, og sikre effektive modtagesystemer. Det handler altså ikke bare om at barrikadere EU i et stærkere Frontex-samarbejde.

Hvad angår omfordeling og mere solidaritet mellem medlemslandene, sagde ministeren, at Frontex og støtten til EASO er et udtryk for solidaritet, men at man f.eks. ikke påtænker kvoteordninger, hvor man løfter folk ud og væk fra de områder, hvor der er særligt pres på. Solidariteten går i stedet på, at de lande, der er under pres, får støtte til at have ordentlige asylbehandlingssystemer, så man kan opretholde et effektivt Dublinsystem, registrere migranterne og hurtigst muligt finde ud af, hvem der har asylgrundlag. Kvoteordninger blev klart afvist på det første formelle rådsmøde under det danske formandskab, hvor man besluttede sig for solidaritet i den forstand, at man hjælper målrettet der, hvor problemerne er.

2. Nyt strategisk program for området for retlige og indre anliggender (post-Stockholm programmet)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (sammenfatning side 8)

Justitsministeren: En anden vigtig sag er dagsordenens punkt 2, som vedrører den fremtidige udvikling på området for retlige og indre anliggender. Danmark har sammen med en række andre medlemsstater presset på for at få en egentlig drøftelse af sagen på rådsmødet og ikke blot den statusorientering, som formandskabet oprindeligt havde lagt op til. Det er vigtigt, at vi allerede nu får sat gang i drøftelserne i RIA-rådet af, hvad der skal efterfølge de nuværende strategiske retningslinjer, når Stockholmprogrammet udløber med udgangen af 2014.

På det uformelle rådsmøde i Vilnius den 18.-19. juli i år havde vi en første drøftelse af den fremtidige udvikling på området. Der var enighed om, at et nyt strategisk program bør fokusere på gennemførelse og konsolidering frem for på vedtagelse af ny EU-lovgivning. Og det er et synspunkt, som regeringen bakker fuldt og helt op om.

Det gælder først og fremmest samarbejdet på det politi- og strafferetlige område. Der er gennem årene gennemført et betydeligt antal retsakter. Nu gælder det om at få retsakterne gennemført i national ret, og om at få det praktiske arbejde styrket og til at fungere ordentligt. Tilsvarende gælder det civilretlige område. Dertil kommer, at det danske retsforbehold jo betyder, at vi ikke kan deltage i nye retsakter, og at forslag til nye retsakter derfor i sagens natur ikke kommer fra dansk side.

På asyl- og indvandringsområdet har Danmark sammen med en række ligesindede lande udarbejdet et fælles forslag til, hvilke politiske prioriteter der bør adresseres i et nyt strategisk program. Vi håber, at papiret kan fungere som et oplæg til de drøftelser, vi skal have på rådsmødet i næste uge. Et gennemgående tema i det fælles papir er behovet for solidaritet, herunder medlemsstaternes forpligtelse til effektivt at gennemføre EU-lovgivningen på asylområdet. Fra dansk side lægger vi vægt på en effektiv gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem, herunder gennem et styrket samarbejde mellem nationale asylmyndigheder koordineret af EASO, som I kender.

I forhold til visum er det vigtigt at sikre den rette balance mellem åbenhed og sikkerhed. I den forbindelse kan man bl.a. se på muligheden for at nytænke visumlempelsesaftaler som et alternativ til visumfritagelsesaftaler i forhold til visse lande, hvor visumfrihed selv i et langt perspektiv må anses for urealistisk. Når det kommer til håndteringen af migrationspres, er det afgørende, at personer, der ikke har lov til at opholde sig i EU, rent faktisk også tilbagesendes. Der er derfor behov for at styrke EU-samarbejdet om tilbagesendelse. Også samarbejdet med oprindelses- og transitlande bør styrkes, og i den forbindelse bør en pligt til tilbagetagelse indgå som et fast element i aftaler om handel, udvikling m.v. med tredjelande.

Pia Adelsteen forstod, at Danmark sammen med syv andre lande havde foreslået EU nogle tiltag til en effektiv gennemførelse af det fælleseuropæiske asylsystem. Men Danmark deltager ikke i dette på grund af retsforbeholdet. Havde Danmark taget stilling til et asylprogram, siden man pressede på i forhold til gennemførelse?

Mette Bock ville gerne have ministeren til at uddybe, hvilken betydning det danske retsforbehold har i forhold til dansk deltagelse i drøftelserne.

Justitsministeren sagde, at Danmark som deltager i Schengensamarbejdet er påvirket af EU's grænse- og visumsamarbejde. Dertil kommer, at Danmark også indgår i Dublinforordningen på basis af den danske parallelaftale, der fastlægger, hvilke lande der er ansvarlige for asylsagsbehandlingen. Ministeren havde flere gange i udvalget redegjort for, at man fra dansk side også deltager i det praktiske arbejde på asylområdet, bl.a. via EASO. Han fremhævede vigtigheden af et godt Dublinsamarbejde og effektive modtage- og asylsystemer og var tilfreds med, at Danmark trods retsforbeholdet kan være en del af samarbejdet og sætte sine fingeraftryk på asylområdet.

Pia Adelsteen fandt det pudsigt, at Danmark på grund af deltagelsen i Schengen- og Dublinsamarbejdet bliver påvirket, hvis andre EU-lande ikke har styr på, hvem der kommer ind. Hun var klar over, at regeringen vil af med retsforbeholdet, og spurgte om den arbejder på at gøre et asylstøtteprogram færdigt til, at Danmark eventuelt indtræder via en tilvalgsmodel?

Justitsministeren havde stor respekt for, at Pia Adelsteen mistænkte regeringen for at tænke så langt frem, at den gør systemet klart til den dag, der kommer en folkeafstemning eller lignende. Regeringen har dog ingen lumske bagtanker, blot en praktisk tilgang. Fra dansk side skal man medvirke til, at systemet kommer til at fungere bedre, og hvis Danmark kan finde partnerskabslande, der mener det samme, giver det gode for muligheder for indflydelse.

3. Kommissionens rapport om fri bevægelighed for personer

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0837

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 13)

EUU alm. del (13) – svar på spørgsmål 32

EUU alm. del (13) – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 15, senest behandlet i EUU 4/10-13)

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1313, behandlet i EUU 31/5-13)

Justitsministeren: Jeg orienterede forud for RIA-rådsmøderne i juni og oktober måned udvalget om et fælles brev fra indenrigs- og justitsministrene i Storbritannien, Tyskland, Nederlandene og Østrig om fri bevægelighed. I brevet gjorde de fire ministre gældende, at velfærdssystemerne i en række medlemsstater er under pres som følge af, at visse EU-borgere benytter sig af retten til fri bevægelighed uden at leve op til betingelserne herfor. På baggrund af drøftelserne på rådsmødet i juni måned blev det besluttet, at en arbejdsgruppe under Kommissionen skulle foretage en grundigere undersøgelse af problemets karakter og omfang. De endelige resultater af denne undersøgelse vil blive fremlagt af Kommissionen på det kommende rådsmøde.

I mandags modtog vi Kommissionens endelige meddelelse, hvori den skitserer fem konkrete forslag til, hvordan svig og misbrug kan bekæmpes inden for rammerne af den eksisterende lovgivning. Kommissionen foreslår, at der sættes øget fokus på bekæmpelse af proformaægteskaber og på anvendelsen af EU's regler om koordinering af sociale sikringsydelser. Endvidere lægger Kommissionen op til at øge bidraget til social inklusion i medlemsstaterne, ligesom man foreslår en styrkelse af informationsudvekslingen mellem nationale myndigheder og øget støtte til lokale myndigheder, der håndterer sager om fri bevægelighed.

Det er regeringens grundlæggende opfattelse, at den frie bevægelighed er en hjørnesten i EU-samarbejdet, og at ligebehandling af EU-borgere er et af de vigtigste resultater for EU-samarbejdet, som også kommer mange danskere og Danmark som helhed til gode. Den frie bevægelighed må dog ikke føre til, at nogle personer gennem svig og misbrug får adgang til sociale ydelser, som de ikke er berettigede til. Og jeg mener også, at Kommissionens meddelelse er et udtryk for, at Kommissionen anerkender, at bekymringerne om svig og misbrug af sociale ydelser i EU skal tages alvorligt.

Regeringen finder, at de fem tiltag, som Kommissionen skitserer, i en vis udstrækning vil kunne understøtte medlemsstaternes arbejde med at imødegå svig og misbrug i relation til fri bevægelighed. Regeringen finder imidlertid, at det er vigtigt, at vi løbende overvejer yderligere tiltag, der kan bidrage til at bekæmpe svig og misbrug, f.eks. i forbindelse med svig med dokumenter.

Kommissionen drager i meddelelsen en række mere vidtgående konklusioner om konsekvenserne af den frie bevægelighed, hvilket der ikke ses at være grundlag for i det materiale, som er indleveret fra medlemsstaterne. Vi deler derfor fortsat den bekymring, der ligger bag brevet fra de fire indenrigs- og justitsministre, og lægger vægt på et grundigt videre arbejde med problemstillingen i de relevante rådsformationer.

Pia Adelsteen havde hørt ministeren sige, at den frie bevægelighed er en hjørnesten i EU-samarbejdet, og påpegede, at den bl.a. betyder, at man er begyndt at brokke sig over, at Tyskland eventuelt vil indføre en vejskat på udenlandske biler på de tyske veje. Hende bekendt er skat et nationalt anliggende, så mente ministeren, at den frie bevægelighed er lig med, at man ikke selv kan bestemme, om der skal indføres vejskat på udenlandske borgere, der kører igennem landet?

Pia Adelsteen mente, at man selvfølgelig skal bekæmpe snyd, men hvad med rimeligheden i adgangen til de danske ydelser? Børnechecken er f.eks. udregnet efter omkostningerne i Danmark, så har man i EU-regi diskuteret rimeligheden i at betale ydelser til børn, der ikke bor i Danmark?

Formanden mindede om, at spørgsmål om transportbeskatning i Tyskland ikke lå inden for justitsministerens ressort. Konkrete spørgsmål derom kunne rettes til enten transport- eller skatteministeren.

Nikolaj Villumsen mente ikke, at Kommissionens rapport gav anledning til at være bekymret for omfanget af svig og snyd, men fremhævede, at der til gengæld er en modsætning mellem den måde, det indre marked er indrettet på, og det skattebetalte velfærdssamfund i Danmark. EU's krav om udenlandske borgeres adgang til børnechecks, selv om de ikke har børn boende i Danmark, kan føre til social dumping. Han opfordrede regeringen til at tage tyren ved hornene og tage udgangspunkt i, at der ikke er rapporteret udbredt snyd i Danmark, men at EU er gået i clinch med det danske velfærdssystem.

Per Stig Møller mente, at Kommissionen med sin rapport var sprunget over, hvor gærdet er lavest. Det var fint med anbefalinger til bekæmpelse af svig, men det var hans opfattelse, at det danske system er godt indrettet og ikke giver grobund for megen snyd. Han så snarere problemet inden for rammerne af firelandebrevet. Deri skriver fire indenrigs- og justitsministre, at de nationale velfærdssystemer er under pres, idet vandrende arbejdstagere har ret til at få udbetalt ydelser og føre dem med hjem efter et kort arbejdsophold i et andet land. Det problem har Kommissionen ikke forholdt sig til. Han så derfor gerne, at næste led i diskussionen om den frie bevægelighed var at indgå et samarbejde med de fire lande om velfærdssystemer under pres.

Mette Bock mente, alle kunne være enige i, at det væsentlige spørgsmål ikke er svig. Svig skal selvfølgelig bekæmpes, men hvornår man får en reel drøftelse af de regelsæt, der gælder for adgangen til velfærdsydelser? Er det en dead man walking-diskussion i EU-regi, eller noget, man fra dansk side kan presse på for at få taget op?

Justitsministeren sagde til Pia Adelsteen, at han ville undlade at sige en hel masse om tysk vejskat. Det måtte være op til transport- eller skatteministeren at svare på.

Ministeren kunne også konkludere, at svig og misbrug er begrænset i henhold til Kommissionens rapport. Han havde respekt for medlemmernes tilkendegivelse af, at der også var en bredere diskussion at tage fat på om konflikten mellem EU's indre marked og den frie bevægelighed, men at han koncentrerede sig om det, der lå i regi af retlige og indre anliggender, nemlig svig og misbrug. Han fandt det vigtigt at sige, at rapporten forelå på baggrund af diskussioner på rådsmøder i sommeren og i oktober og udgjorde afrapporteringen på indberetninger fra medlemslandene. Kommissionen var kommet med fem udmærkede anbefalinger, og regeringen opfordrede til, at man løbende ser på eventuelle nye tiltag imod svig.

Pia Adelsteen understregede, at hun ikke var interesseret i at kende ministerens holdning til tysk vejskat, men til det principielle spørgsmål: Hvis den frie bevægelighed er en hjørnesten, er det så ok, at EU påvirker de områder, der ellers falder inden for national kompetence? Idet hun gik ud fra, at man også arbejder på tværs, ville det være godt at komme ind på indholdet i firelandebrevet, når man som justitsminister skal diskutere svig og misbrug. Pia Adelsteen satte spørgsmålstejn ved, hvilken ministeren der vil fremføre, at der er problemer med velfærdsturisme, der ikke nødvendigvis har noget med svig og misbrug at gøre. Det ville være rart, hvis samtlige ministre var enige og ville tage emnet op i mange sammenhænge, så Kommissionen kunne forstå alvoren i det.

Per Stig Møller respekterede, at ministeren sagde, at velfærdsydelser ikke var hans bord, men var enig med Pia Adelsteen i, at det var svært at nå frem til at få en vurdering af, om velfærdssystemet er under pres som fremlagt af de fire ministre. Han opfordrede regeringen til at finde ud af, hvad der skal arbejdes videre med, og derefter vende tilbage til udvalget.

Justitsministeren sagde til Pia Adelsteen, at han godt forstod ønsket om en mere principiel diskussion, men at han ikke var den rette minister. Han fremhævede over for Per Stig Møller, at regeringen deler den bekymring, der ligger bag firelandebrevet, og den mener, at det er vigtigt at arbejde videre med problemstillingen i de relevante rådsformationer. Diskussionen var relevant, men ikke i forbindelse med hans orientering om Kommissionens meddelelse om svig og misbrug.

Mette Bock kvitterede for, at ministeren udtrykte forståelse for bekymringen blandt udvalget medlemmer, men opfordrede til, at regeringen arbejder videre med sagen, da hun kunne konstatere, at fem af Folketingets partier synes, det er væsentligt at arbejde med rammerne for adgangen til velfærdsydelser

4. Udkast til rådsafgørelse om den fulde anvendelse af Schengen-reglerne i Bulgarien og Rumænien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlentat side 18)

EUU alm. del (10) – bilag 416 (åbent brev til regeringen fra danske MEP'er vedr. Rumæniens og Bulgariens tiltræden af Schengensamarbejdet)

EUU alm. del (10) – bilag 421 (henvendelse af 20/5-11 fra Rumænske parlament vedr. deltagelse i Schengen)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 274 (side 816, senest behandlet i EUU 22/2-13)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (FO, beslutningsreferat fra møde i

Statsministeriet 19/9-11, hvor punktet blev forelagt til forhandlingsoplæg)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Udenlandske krigere og hjemvendte set fra et terrorbekæmpelsesperspektiv, navnlig hvad angår Syrien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlentat side 26)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Kommissionens 4. halvårslige rapport om Schengen-områdets funktion

– *Statusorientering*

KOM (2011) 0559, KOM (2011) 0560, KOM (2013) 0832

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlentat side 29)

EUU alm. del (11) – bilag 106 (beretning om Schengen)

EU-note (11) – E 6 (note af 12/10-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1303, senest behandlet i EUU 31/5-13)

EUU alm. del (11) – bilag 596 (samråd med justitsministeren den 27/6-12)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (databeskyttelse)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2012) 0011

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samløst side 32)

KOM (2012) 0011 – bilag 10 (henvendelse fra DI og DI ITEK vedr. persondataforordningen)

KOM (2012) 0011 – bilag 9 (henvendelse af 22/11-13 fra Forbrugerrådet)

KOM (2012) 0011 – bilag 8 (henvendelse af 29/4-13 fra KL)

KOM (2012) 0011 – bilag 7 (henvendelse af 14/3-13 fra Forbrugerrådet og DI)

KOM (2012) 0011 – bilag 6 (henvendelse af 14/3-13 fra Dansk Arbejdsgiverforening)

KOM (2012) 0011 – bilag 5 (henvendelse af 21/11-12 fra KL vedr. KL generelle holdning til forordningen)

KOM (2012) 0011 – bilag 1 (henvendelse fra FEDMA (Den Europæiske forening for direkte og interaktiv markedsføring) vedr. Kommissionsforslaget)

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 1

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 2

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 3

EU-note (11) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)
Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 2, senest behandlet i EUU 4/10-13)

Justitsministeren: Forslaget til persondataforordningen forelægges som nævnt med henblik på forhandlingsoplæg. Som I ved, fremsatte Kommissionen i januar sidste år sit forslag til en databeskyttelsespakke. Pakken indeholder et forslag til en forordning, som skal gælde generelt for den offentlige og private sektor, og herudover et direktivforslag, som skal gælde inden for politi- og justitsområdet. Forordningen, som er på dagsordenen her i dag, skal erstatte det gældende persondatadirektiv fra 1995.

Som baggrund for at ændre reglerne på området har Kommissionen bl.a. henvist til den hurtige teknologiske udvikling, der har betydet, at både samfundet og det sociale liv ændrer sig dramatisk på det område. Kommissionen har også lagt vægt på, at det er vigtigt at opbygge tilliden til onlinemiljøet, da det er afgørende for den økonomiske udvikling.

Forordningsforslaget blev fremsat under det danske EU-formandskab, og det var en sag, som vi fra dansk side prioriterede meget højt. De efterfølgende formandskaber har prioriteret sagen lige så højt, og forslaget har været på dagsordenen på samtlige rådsmøder lige siden det danske formandskab.

Forordningsforslaget er som bekendt en sag, som jeg har været her i udvalget med mange gange - senest forud for sidste rådsmøde i oktober i år. Det har hver gang været med

henblik på at give jer en orientering om sagen. Jeg har i den forbindelse givet udtryk for, at forhandlingerne og de tekniske drøftelser om sagen i rådets arbejdsgruppe var et godt stykke fra at være afsluttede.

På de mange rådsmøder siden forordningsforslagets fremsættelse har de skiftende formandskaber valgt at lægge udvalgte elementer i forslaget op til drøftelse i ministerkredsen. Her er man bl.a. enedes om, at antallet af delegerede retsakter i forordningen skal nedbringes, og man har udtalt sig om forordningens materielle anvendelsesområde. Desuden har man peget på, at forordningen i højere grad skal baseres på en såkaldt risikobaseret tilgang. Det vil sige, at der i reglerne i forordningen skal skelnes mere mellem højrisiko- og lavrisikobehandlinger af personoplysninger. Det har været en forudsætning for alle konklusioner i Rådet, at man vil kunne vende tilbage til konklusionerne undervejs i forhandlingerne – altså at intet er endeligt aftalt, før alt er endeligt aftalt.

På mødet blandt stats- og regeringschefer i Det Europæiske Råd den 24. og 25. oktober i år blev det konkluderet, at der skal sættes yderligere skub i forhandlingerne om bl.a. forordningsforslaget.

Man vedtog således en tekst med følgende indhold:

"Det er vigtigt at fremme borgernes og virksomhedernes tillid til den digitale økonomi. Rettidig vedtagelse af nogle stærke generelle EU-bestemmelser for databeskyttelse (og direktivet om cybersikkerhed) er afgørende for gennemførelsen af det digitale indre marked senest i 2015."

Selv om jeg ikke har grund til at tro, at forhandlingerne om sagen hermed står foran sin afslutning, mener jeg på den baggrund, at det er rigtigst, at jeg nu forelægger sagen for udvalget til forhandlingsoplæg.

Ekspertene i Rådets arbejdsgruppe har siden forslagets fremsættelse mødtes ca. 60 gange i Bruxelles. Arbejdsgruppen har behandlet og arbejdet videre med forslaget og forsøgt at finde løsninger på de mange problemstillinger, som et så omfattende forslag rejser. De skiftende formandskaber og medlemsstaterne er løbende fremkommet med forslag til nye bestemmelser, og status i forhandlingerne i rådet er, at vi nu arbejder med en tekst, som på en række områder adskiller sig fra det oprindelige forslag fra Kommissionen. I den forbindelse vil jeg helt generelt sige, at forslaget som det ligger nu, på flere punkter efter regeringens opfattelse er blevet bedre i forhold til, hvordan det så ud, da det blev fremsat af Kommissionen.

Der er lagt en stor indsats i at indarbejde en risikobaseret tilgang, som skaber en bedre balance i forslaget, ligesom mange af mulighederne for Kommissionen til at udstede delegerede retsakter er slettet. Jeg kan i den forbindelse henvise til det tilsendte samlenotat, hvor der er redegjort nærmere for forordningsforslaget, som det ser ud lige nu.

Som det også er anført i samlenotatet, er den danske regerings holdning til forordningsforslaget todelt: På den ene side finder vi, at der er anledning til at ændre de gældende EU-regler om persondatabeskyttelse, der som nævnt er fra 1995. På den anden side er der en række elementer, som bør afklares og overvejes ganske nøje.

Persondataområdet griber ind i en meget bred vifte af livets forhold. Hverdagen skal kunne fungere for både privatpersoner, virksomheder og offentlige myndigheder. Og de regler, vi vedtager, skal kunne holde mange år fremover. Det gælder derfor om at finde den rette balance.

Regeringen har fra starten været bekymret for de dele af forslaget, som vil medføre øget bureaukrati og omkostninger. Det gælder især de områder, hvor det ikke ser ud til at tilføre en merværdi for borgerne, som kan opveje disse omkostninger. Hertil kommer, at forslaget rejser nogle principielle og grundlæggende spørgsmål i relation til bl.a. administrative bøder. Og endvidere indeholder forslaget efter regeringens opfattelse ikke den fornødne fleksibilitet i forhold til at opretholde eller fastsætte særlige nationale regler om behandling af personoplysninger. Det leder mig over til at redegøre for den linje, regeringen lægger op til skal følges i de videre forhandlinger.

Jeg har valgt at gøre det på den måde, at jeg gennemgår de vigtigste spørgsmål, som forordningen efter regeringens opfattelse på nuværende tidspunkt rejser. Jeg redegør så under hvert enkelt punkt for den linje, som regeringen lægger op til at følge.

FO Som nævnt vil vi fra regeringens side lægge meget stor vægt på og prioritere det meget højt og i videst muligt omfang arbejde for, at der skabes den fornødne fleksibilitet til national regulering af behandling af personoplysninger på særømråder. Det er således vigtigt, at vores nationale løsninger kan opretholdes. På flere områder er der lagt op til særregler i det nuværende forslag. Det gælder bl.a. i forhold til journalister, i forhold til aktindsigt samt i forhold til behandling af oplysninger til historiske, statistiske og videnskabelige formål. Det er godt. Men vi mener ikke, at forslaget er i mål endnu, når det gælder om at skabe den fornødne fleksibilitet.

Regeringen vil endvidere lægge vægt på, at vi i Danmark vil kunne opretholde vores høje beskyttelsesniveau i forhold til følsomme oplysninger, herunder oplysninger om, at personer har begået strafbare forhold eller har væsentlige sociale problemer. Som det fremgår af det, som er anført om artikel 9 i samlenotatet, anses sådanne oplysninger ikke som følsomme i forordningsforslaget. På det punkt er der derfor også brug for fleksibilitet.

Regeringen vil endvidere mere generelt lægge vægt på, at behandlingsreglerne bedre afspejler den afvejning, som skal ske mellem hensynet til beskyttelse af den registrerede og hensynet til, at behandling af personoplysninger finder sted i stort set alle livets forhold. Regeringen vil herudover lægge vægt på, at kravene til et samtykke ikke bliver for restriktive, herunder på arbejdsmarkedet. Samtykke anvendes i dag som behandlingsgrundlag i meget vidt omfang, både på arbejdsmarkedet, i kundeforhold og i forhold til offentlige myndigheder.

Det er vigtigt, at vi ikke lægger unødige barrierer ud for dagligdagsbehandlinger, som der ikke er nogen grund til at begrænse. Regeringen vil i den forbindelse også arbejde for, at det bliver muligt at behandle personoplysninger, hvis det er nødvendigt i henhold til kollektive overenskomster.

Regeringen vil endvidere arbejde for, at beskyttelsen af de registrerede ikke sænkes, og at der ikke pålægges virksomheder og offentlige myndigheder for store byrder i forhold til nytteværdien af den registrerede. Omkostningerne skal med andre ord stå mål med nytteværdien. Det er en balance, og den mener vi endnu ikke er fundet med forslaget, som det ligger nu. Eksempelvis stiller regeringen sig tvivlende over for kravet om opbevaring af optegnelser over databehandlinger efter forslagets artikel 28. Også i forhold til videregivelse til tredjelande vil Danmark arbejde for et højt beskyttelsesniveau. Samtidig vil vi lægge vægt på, at det i velbegrundede situationer skal være muligt at videregive oplysninger, også hvor tredjelandet ikke har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

I forhold til tilsynsmyndighederne vil Danmark arbejde for, at der ikke opstilles for resourcekrævende krav, herunder med hensyn til forudgående høring eller godkendelse. Men det er også vigtigt, at medlemslandene får mulighed for fortsat at lave detaljerede regler, hvor man finder, at der er behov for det. Omkostningerne skal stå mål med nytteværdien. Også på dette område lægger Danmark således vægt på fleksibilitet.

Et særligt spørgsmål vedrører forordningsforslagets såkaldte one stop shop-princip. Princippet indebærer i sin oprindelige form, at det er tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den registeransvarlige har sin hovedvirksomhed, der skal være den kompetente myndighed i hele EU. De afgørelser, som denne tilsynsmyndighed træffer, skal herefter gælde i samtlige medlemsstater. Regeringen vil ikke kunne acceptere, at udenlandske myndigheder skal kunne træffe afgørelser med bindende virkning for borgere og virksomheder i Danmark. Det vil medføre grundlovsmæssige problemer. Det er selvsagt afgørende for Danmark, at der findes løsninger inden for grundlovens rammer. Formandskabet har udarbejdet en tekst om one stop shop-princippet, som skal drøftes på det kommende rådsmøde. Formandskabet har tidligere lagt op til, at der skulle opnås enighed om en tekst. Dette synes dog nu at være fraveget. På nuværende tidspunkt ser det således ud til, at der alene lægges op til en debat om emnet. I forbindelse med drøftelserne om princippet vil regeringen lægge betydelig vægt på, at i det omfang man går videre med princippet, skal løsningerne være afbalancerede. Vi finder således fortsat ikke, at man har fundet en model, som tager højde for de indvendinger, der har været anført mod princippet fra mange sider, herunder fra dansk side.

Derudover rejser spørgsmålet om tilsynsmyndighedernes beføjelser et yderligere principielt spørgsmål. Forslaget lægger op til, at datatilsynene i EU-landene skal have en række beføjelser til at kunne håndhæve forordningen. Det er selvsagt et vigtigt og nødvendigt element i forslaget. Danmark har imidlertid et problem, hvis vi tvinges til at en ordning, hvorefter Datatilsynet kan afgøre sager om overtrædelse af forordningen ved at udstede administrative bøder. I Danmark anvender man som udgangspunkt ikke egentlige bøder i

det administrative system. Vores administrative myndigheder kan derimod i visse tilfælde være tillagt mulighed for at afgøre sager ved såkaldte administrative bødeforelæg.

Det er derfor afgørende for Danmark, at forordningen tager højde for de grundlæggende problemstillinger, som de foreslåede tilsynsbeføjelser rejser, herunder ikke mindst, at vi ikke tvinges til at indføre et administrativt bødesystem. Danmark vil også lægge vægt på, at der findes rimelige bødestørrelser, og at der sker en klar afgrænsning af, hvilke bestemmelser i forordningen man kan straffes for at overtræde. Danmark vil også arbejde for, at der ikke med sammenhængsmekanismen opstilles et tungt og administrativt system. Kontrollen bør ligge hos de nationale myndigheder og koordinering på EU-niveau bør begrænses til overordnede spørgsmål.

Danmark vil selvsagt støtte, at borgerne skal have adgang til retsmidler. Det er vigtigt, at der bliver tale om klare og entydige regler, og Danmark vil arbejde for en mere fokuseret klageadgang, især i forhold til organisationer.

Endelig vil regeringen arbejde for, at der kun bliver en begrænset adgang for Kommissionen til at udstede delegerede retsakter. Det bør kun være på områder, hvor der er tale om at fastsætte nærmere tekniske standarder m.v.

Ud over de spørgsmål, jeg har nævnt, og som jeg forelægger til forhandlingsoplæg, er der naturligvis også spørgsmålet om valget af retsakt. Dette spørgsmål forelægger jeg på nuværende tidspunkt ikke til forhandlingsoplæg. Men jeg vil gerne sige, at vi jo i Danmark – som i andre lande – har benyttet fleksibiliteten i den nuværende direktivregulering på en lang række områder. Vi har f.eks. særlige regler om databehandling i CPR-loven og sundhedsloven, ligesom vi har særlige danske regler om tv-overvågning og kreditoplysningsbureauer.

Det er regler, som ligger inden for rammerne af direktivet fra 1995. Med direktivet er der fleksibilitet til at tilpasse reglerne til de særlige nationale forhold, der altid vil gøre sig gældende. Det er vigtigt, at vi kan opretholde denne form for fleksibilitet. Det sikres bedst ved et direktiv. Hvis man vælger en forordning, så vil det – som anført i samlenotatet – have den konsekvens, at persondataloven og efter omstændighederne andre love, der regulerer behandling af personoplysninger, skal ophæves eller ændres i overensstemmelse med forordningens ordlyd. Som landet ligger nu, peger meget derfor i retning af, at vi fra dansk side bør gå ind for et direktiv. Men jeg er klar over, at der kan være forskellige holdninger til netop dette spørgsmål – altså valget mellem et direktiv og en forordning. Samtidig er det et spørgsmål, der hænger tæt sammen med, hvordan retsaktens indhold i sidste ende bliver. Så det er noget, jeg vil lægge op til, at vi vender tilbage til her i udvalget, når vi er nået længere hen i forhandlingerne.

Pia Adelsteen var tilfreds med, at ministeren ikke bad om mandat til, om det skal være en forordning eller et direktiv. Hun spurgte, om det var korrekt opfattet af regionerne og KL, at der skal sendes breve ud til de borgere, man måtte berøre i søgedatabaser. Pia Adelsteen mente, der var tale om en administrativt tung byrde. Dernæst ville hun gerne vide, hvorfor de nye regler ikke skal gælde EU-institutionerne, men alle andre offentlige institutioner. Og kunne ministeren sige – som fremsat i høringsvar - om beskyttelse af den databeskyttelsesansvarlige er i strid med den danske arbejdsmarkedsmodel? Ministeren var imod administrative bøder, men hvad hvis bødespørgsmålet går igennem ved et kvalificeret flertal, der betyder, at det også kommer til at gælde i Danmark. Hvad gør man, hvis det strider imod grundloven?

Nikolaj Villumsen sagde, at databeskyttelse er afgørende for Enhedslisten, og at hvis resultatet bliver et mindre godt direktiv, er det vigtigt, at Danmark kan tage endnu mere hensyn til databeskyttelse. Partiet talte derfor ikke for, at EU skal have lov til at tvinge Danmark til at have et bestemt niveau af databeskyttelse. Han tilføjede, at Enhedslistens enighed med regeringen stoppede ved, hvordan man f.eks. skal sikre databeskyttelse i det offentlige, hvor Rigsrevisionen har kritiseret det eksisterende lave niveau af beskyttelse. Han opfordrede til, at Danmark ikke bruger særregler til at udvande høje standarder. Hvad one stop shop-princippet angår, var han enig med regeringen i, at det er problematisk, hvis man ikke kan prøve sager ved danske domstole. Regner regeringen med at få det princip ud? Og hvad med de delegerede retsakter?

Karsten Lauritzen roste ministeren for, at retsaktformen ikke var en del af mandatet. Venstre er som Forbrugerrådet og DI bekymrede for, at der med et direktiv bliver stillet en mængde krav til det private erhvervsliv, som opbevarer en masse personfølsomme oplysninger. På den anden side laver det offentlige særregler for sig selv, og det er der, de mest personfølsomme oplysninger ligger. Karsten Lauritzen var derfor skeptisk over for valget af retsakt, og da han havde hørt ministeren bruge ordet fleksibilitet mange gange i sin forelæggelse, bad han ham bekræfte, at spørgsmålet om direktiv kontra forordning ikke var noget, som Danmark ville presse på for på det kommende rådsmøde.

Hvad angår videregivelse af oplysninger til tredjelande, nævnte Karsten Lauritzen, at der ved reglernes gennemførelse i Folketinget tilbage i 1998-99 blev udtrykt skepsis over for den hjemmel, man giver EU. Ud over regler for databeskyttelse har man også regler for, at man kan give data videre til tredjelande – også til lande, der ikke har klare regler for databehandling. Diskussionen om, hvilken hjemmel der er for at videregive oplysninger til f.eks. USA, som man ikke betragter som et sikkert land, fordi der er andre databeskyttelsesregler end i Danmark, var stadig aktuel. Han bad derfor justitsministeren gøre rede for, hvad man kan bruge den hjemmel til, som man viderefører for datavideregivelse til tredjelande. Hvad kan man videregive til et tredjeland, man ikke betragter som sikkert?

Esben Lunde Larsen refererede til ministerens udsagn om, at der inden for databeskyttelse er nogle vigtige nationale forhold for Danmark, bl.a. på det videnskabelige område. Man kan konstatere, at den danske lovgivning og fleksibilitet i persondataloven, hvad angår sygdomsregistrering, indsamling af biologisk materiale, registerkobling og videregivelse af data for det sundhedsvidenskabelige område udgør grundlaget for den enorme forskningshøjde i Danmark. Man kan dermed bl.a. være nervøs for, om brugen af persondata bliver rigid i forhold til registerbaseret. Hvad var regeringens holdning, når det gælder det sundhedsvidenskabelige område? Kunne den ikke frygte, at forskningen bliver gjort mere besværlig og dyrere, end Danmark er vant til i forhold til de nordiske lande? Esben Lunde Larsen kom ind på, at der op til det sidste møde i DER i oktober var flere lande, der ville indskrive i konklusionerne, at forhandlingerne skulle være afsluttet i foråret 2014. Det endte med, at man indskrev, at det digitale indre marked skal være gennemført i 2015, og at databeskyttelsesreglerne er vigtige i den sammenhæng. Hvordan tolkede regeringen og Rådet den formulering, og betød det, at forordningen skulle vedtages inden europaparlamentsvalget i maj 2014?

Per Stig Møller syntes, det var klogt af ministeren ikke at bede om mandat til et direktiv eller en forordning. De Konservative var enige i de elementer, som Danmark ønsker at arbejde for, og som skal falde på plads, før Danmark kan tiltræde. Han tilføjede, at en forordning vil være bedst, fordi man på den måde undgår 28 forskellige former for databeskyttelse. Per Stig Møller mente, at der vil være en forskel på, hvad det offentlige og hvad det private kan tillade sig. Gjaldt det f.eks. også på hospitalsområdet? Han anså det for problematisk med forskellige niveauer af beskyttelse og dermed forskellige udleveringsprincipper, men var ellers tilfreds med, at regeringen agter at overholde grundloven.

Mette Bock var usikker på mandatets omfang. Liberal Alliance var enig i de bekymringer regeringen gav udtryk for - både om muligheden for at opretholde nationale særregler og om, hvorvidt omkostningerne er for store i forhold til nytteværdien. Det stod hende ligeledes uklart, hvad der ligger i lead authority: Hvilke beføjelser fører det med sig? Og mængden af delegerede retsakter var helt sikkert for stort. Hvis ministeren kunne sige, at alle de fremførte forhold skulle afklares, før man fra dansk side kunne støtte forslaget, ville det hjælpe på sagen. Som situationen var, ville Liberal Alliance dog ikke give et mandat, der betyder, at regeringen kan beslutte, at hvis de får lidt på et punkt, tilslutter de sig hele teksten.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at man ikke var kommet videre angående adgang til dataregistre og eventuel udsendelse af breve til borgere. Hun havde også spurgt til det, sidste gang emnet blev bragt op på et udvalgsmøde, og ministeren fandt, at det var et meget godt billede på kompleksiteten i forslaget og behovet for at få indlagt fleksibilitet. Hans svar på, hvorfor reglerne ikke skal gælde EU-institutioner, var, at det var blevet politisk besluttet. På spørgsmålet om den danske arbejdsmodel gentog ministeren, at det også handler om at beskytte kollektive overenskomster i en databeskyttelsessammenhæng. Ministeren bekræftede, at teksten skulle vedtages med kvalificeret flertal, og at man selvfølgelig arbejdede på at finde en løsning på de nævnte problematikker, så intet er i strid med grundloven.

Han var enig med Nikolaj Villumsen i, at der er behov for fleksibilitet, og sagde, at virkeligheden er, at man i henhold til det gældende direktiv fra 1995 har en række gavnlige danske særregler. Han anså det derfor for vigtigt, at man fra dansk side ikke spænder ben for sig selv. Ud over særreglerne, der kan være nødvendige eksempelvis inden for forskning, skal dagligdagen i private virksomheder og i den offentlige sektor fungere uden for stive regler.

Angående de delegerede retsakter sagde han til Mette Bock, at der som sagt var luget kraftigt ud i dem, og at regeringens holdning er, at de skal være af teknisk karakter. Ministeren gentog, at han ville komme tilbage til udvalget med selve retsgrundlaget.

Når det handler om tredjelande, gav ministeren udtryk for over for Karsten Lauritzen, at der med forslaget lægges op til et system, der ligner det nuværende. Det betyder, at oplysninger som udgangspunkt ikke kan videregives, medmindre der kan findes hjemmel. Overordnet set indeholder forslaget således fire forskellige videregivelsesgrundlag: Hvis Kommissionen har fastslået, at et tredjeland har et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau; hvis der foreligger de fornødne garantier til beskyttelse af personoplysninger i et retsligt instrument (bl.a. bindende virksomhedsregler); adgang til videregivelse til tredjelande i konkrete tilfælde, eller hvis videregivelse er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser.

Ministeren lod Esben Lunde Larsen vide, at regeringen er meget opmærksom på registerbaseret forskning. Den er vigtig for Danmark, der er førende på området, ikke mindst på grund af den danske lovgivning, der tillader forskning på en forsvarlig måde, når det handler om forholdet til databeskyttelse. Derfor prioriterer regeringen, at registerbaseret forskning kan fortsætte også efter en eventuel vedtagelse af en ny retsakt på området.

Hvad angår tidsfrist for vedtagelse, forklarede ministeren, at da sagen blev drøftet i oktober, var der enighed om konklusioner, der henviser til en rettidig vedtagelse af nogle stærke og generelle EU-bestemmelser for databeskyttelse. Det var da heller ingen hemmelighed, at Kommissionen længe havde presset på for at få databeskyttelsesordningen vedtaget i indeværende parlamentssamling. Det anså regeringen dog for urealistisk, da der er tale om mange komplicerede spørgsmål, man skal nå at afklare, men den var opmærksom på presset om færdiggørelse – også fra DER's side. Det øgede tempo i forhandlingerne havde fået ministeren til at gå til udvalget med et tidligt forhandlingsoplæg, men han tvivlede dog stærkt på, om det bliver vedtaget inden valget i maj måned.

Han takkede Per Stig Møller for opbakningen til at parkere diskussionen om retsgrundlaget. Man har talt om et direktiv for det offentlige og en forordning for det private, men den diskussion måtte man tage, når retsgrundlaget skulle afgøres.

Om mandatets omfang sagde ministeren, at han allerede havde gjort en del ud af at redegøre for det. Der var tale om et særligt sprog, der betyder, at når man siger, at noget er afgørende, er det det for de videre forhandlinger: i denne forbindelse de administrative bøder og one stop shop-princippet. Hvad sidstnævnte angår, vil regeringen lægge afgørende vægt på, at der findes en løsning, hvor afgørelser fra en udenlandsk tilsynsmyndighed ikke har direkte bindende virkning for borgere eller virksomheder i Danmark. Herudover er der nogle områder, som regeringen lægger stor vægt på som f.eks. fleksibilitet, spørgsmålet om personfølsomme oplysninger - altså straffe- og sociale forhold – og behandlingsregler i øvrigt. Ministeren gennemgik igen regeringens hovedområder: registrerede personers rettigheder, at det nuværende beskyttelsesniveau ikke sænkes, og at der ikke pålægges virksomheder for store økonomiske byrder i forhold til nytteværdien. Mandatet omfattede også spørgsmålet om fleksibilitet, opregning af følsomme oplysninger, behandlingsregler, videregivelse af personoplysninger til tredjelande, tilsynsmyndigheden etc.

Pia Adelsteen ville høre, om ikke det var gratis at sige ja til mandatet her og nu, hvis hun alligevel kunne sige nej til det på et senere tidspunkt, når der skal tages stilling til retsakten. Hun kendte godt til formuleringen at lægge afgørende vægt på, men havde svært ved at se det endelige resultat for sig.

Nikolaj Villumsen støttede forhandlingsoplægget og mente af principielle grunde, at det bør være et direktiv, så det er muligt for det enkelte land at gå foran. Enhedslisten betragtede det som helt afgørende, at Danmark ikke udvander indholdet. Partiet havde noteret sig den positive melding fra Venstre og Det Konservative Folkeparti om, at regler for databeskyttelse også bør omfatte det offentlige, og hvis det ikke sker, vil et flertal i Folketinget ønske, at den danske implementering sikrer det. Det fandt Nikolaj Villumsen positivt i forhold til at undgå en udvanding af regler og for at sikre, at datasikkerhed både omfatter det offentlige og det private.

Karsten Lauritzen sagde, at når der er høje krav til databeskyttelse i det private, må der også være det i det offentlige, men at der for begge naturligvis skal være en grad af fleksibilitet. Karsten Lauritzen havde ikke bedt ministeren læse op af kriterierne fra samlenotatet som svar på spørgsmålet om videregivelse til sikre tredjelande, men havde spurgt til, hvad de betyder for hjemmelen til at videregive data til ikkesikre tredjelande. Der er behov for skarpe regler i Europa for databeskyttelse, men han betragtede det som en kattelem, at man kan lave samarbejder og videregive oplysninger til tredjelande, der ikke er sikre. Kunne ministeren konkret skitsere, hvad det var for nogle oplysninger? Der var forvirring om denne hjemmel første gang, man indførte bestemmelserne i dansk lovgivning, og der vil også være det, når man på et tidspunkt skal implementere forordningen eller direktivet.

Justitsministeren gentog over for Pia Adelsteen, at han ville vende tilbage til udvalget med spørgsmålet om forordning eller direktiv. Men regeringen havde fundet det nødvendigt at finde en vej at køre på i forhandlingerne, idet projektet er komplekst.

Til Nikolaj Villumsen lød ministerens svar, at både det offentlige og det private var omfattet. Han svarede Karsten Lauritzen, at han havde fremført præmisserne for videregivelse af oplysninger til tredjelande, og at når det drejede sig om ikkesikre tredjelande, er virkeligheden den, at det skal være muligt. Ministeren gik i hvert fald ikke ud fra, at man ville komme i en situation, hvor det ikke vil være muligt, men han understregede, at det var en afvejning, og at det også afhang af tilsynsmyndighederne.

Pia Adelsteen kunne ikke støtte mandatet. Hun var bekymret over mange af de samme forhold som ministeren, men kunne ikke finde ud af, hvor regeringen vil indgå kompromiserne. Derfor var det svært at se det endelige resultat for sig, for der var kun to ting, regeringen ville lægge afgørende vægt på, og en del andre, man ville lægge vægt på. Hun håbede, at når man kommer til at skulle forholde sig til retsakten, ville resultatet være så godt, at hun kunne sige ja. Men indtil videre sagde hun nej ud fra et forsigtighedsprincip.

Mette Bock konkluderede, at Liberal Alliance ikke tilsluttede sig ministerens forhandlingsoplæg, men at det ikke udelukkede, at partiet i sidste ende kan sige ja, hvis regeringen kommer igennem med den lange række af punkter. Som landet lå, var der dog i det nuværende oplæg for få punkter, som regeringen lagde afgørende vægt på.

Justitsministeren sagde, at regeringen selvfølgelig arbejder videre efter det grundlag, han havde skitseret.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance og Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0445

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 110)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1300, senest behandlet i EUU 31/5-13 – ingen omtale)

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 442, behandlet i EUU 30/11- 12)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs*

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0744

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 123)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1300, senest behandlet i EUU 31/5-13 – ingen omtale)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område*

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0554

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 134)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles EU-købelov

– *Statusorientering*

KOM (2011) 0635

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 151)

KOM (2011) 0635 – bilag 2 (henvendelse af 29/5-12 fra Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 555 (side 1327, senest behandlet i EUU 1/6-12)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

12. Justice scoreboard

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0160

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 184)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

13. Udkast til rådskonklusioner vedrørende evalueringen af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 189)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Udkast til rådskonklusioner om Unionsborgerskabsrapporten 2013

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0603, KOM (2013) 0270

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 192)

EU-note (10) – E 18 (note af 17/11-10 om unionsborgerskabsrapporten fra 2010)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

15. Udkast til rådskonklusioner om bekæmpelse af hadforbrydelser

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 196)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

16. Formandskabets orientering om status for EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)

– *Statusorientering*

SEK (2010) 0305

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 199)

EUU alm. del (13) – bilag 33 (notat om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens udtalelse 2/13, EU's tiltrædelse af EMRK)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 118

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 543 (side 1010, behandlet i EUU 20/4-12)

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1159 FO, forhandlingsoplæg forelagt 28/5-10)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

17. E-justice

– *Statusorientering*

a) Handlingsplan 2014-18

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 205)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

b) E-justice fremtidsrapport

Rådsmøde 3279 – bilag 1 (samlenotat side 211)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Eventuelt

Justitsministeren: Jeg vil gerne afslutningsvis nævne et enkelt yderligere punkt som opfølgning på vores seneste møde her i udvalget.

Sidst jeg var her forud for rådsmødet i oktober, orienterede jeg således om den ekspert-arbejdsgruppe, som var nedsat på baggrund af oplysninger om amerikansk overvågning. Gruppen var sammensat af eksperter fra EU og USA og skulle se på spørgsmålet om persondatabeskyttelse i relation til EU-borgere, som måtte være påvirket af USA's overvågningsprogrammer, for så vidt disse spørgsmål falder ind under EU kompetence. Arbejdsgruppen afholdt tre møder, og den 27. november 2013 afgav arbejdsgruppen en rapport om sit arbejde. Rapporten kom således i forgårs, og vi har læst – og læser den fortsat – med interesse. Rapporten blev sendt til udvalget i går, således at I også får lejlighed til at læse den. Jeg kan ganske kort sige, at rapporten indeholder en ret indgående gennemgang af de relevante lovbestemmelser, som tillader indsamling af oplysninger, og hvilke oplysninger der bliver indsamlet. Der er endvidere en gennemgang af de forskellige typer af indsamlingsprogrammer.

Jeg kan i den forbindelse også oplyse, at Kommissionen samtidig – dvs. i forgårs – udsendte en meddelelse med en række anbefalinger, som skal genopbygge tilliden mellem EU og USA. Meddelelsen vil blive sendt til udvalget, således at udvalgsmedlemmerne kan læse den. Men det er vigtigt at understrege, at meddelelsen ikke skal drøftes på rådsmødet i næste uge. Vi er fortsat ved at læse meddelelsen, der som nævnt blev udsendt i forgårs.

Jeg kan nævne, at meddelelsen bl.a. indeholder anbefalinger til, hvordan EU skal bidrage til den gennemgang af de amerikanske overvågningsprogrammer, som præsident Obama har taget initiativ til.

Per Stig Møller gjorde ministeren opmærksom på, at han ikke havde modtaget den omtalte rapport i lighed med flere andre medlemmer af udvalget. Der er visse regler for betjeningen af udvalget, som er udarbejdet af regeringen og udvalget, og der måtte være en deadline for, hvornår dokumenter kan oversendes. Ellers kan de ikke omtales på mødet, udvalgets medlemmer kan ikke tages til indtægt ud fra en rent mundtlig præsentation, så hvis ministeren mente, det var en vigtig orientering måtte det tages op igen på det kommende møde.

Den fungerende formand forklarede, at rapporten var blevet modtaget af udvalgssekretariatet aftenen før kl. 20.15. Den var nu rundsendt. Han tilføjede, at det fra ministerens side handlede om et punkt til orientering, og at der ikke var tale om et emne på rådsmødet. Han fandt, at ministeren havde en god pointe i at informere udvalget om en sag, der har været stor opmærksomhed omkring, og udvalget kunne vende tilbage til emnet til enhver tid.

Justitsministeren gjorde det klart, at ministeriet havde modtaget EU-USA-rapporten 2 dage forinden, og at oversendelsen til udvalget var ment som en service og til orientering. Den var ikke på dagsordenen, og det var muligt at vende tilbage til den på et senere tidspunkt.

Per Stig Møller ville sikre sig, at regeringen ikke kom og sagde, at udvalget burde have set rapporten, og var glad for at få at vide, at rapporten var til behagelig orientering.

19. Siden sidst

Orientering vedrørende Europol

Justitsministeren: Jeg vil nu kort orientere om, hvordan det går med sagen om det nye Europol-forslag. For det er en væsentlig sag, selv om den ikke er på dagsordenen for rådsmødet. Vi har jo talt om sagen flere gange før her i udvalget, så jeg vil blot helt kort genopfriske, hvad sagen handler om.

Kommissionen fremlagde i foråret et forslag til en forordning for Europol. Det danske retsforbehold indebærer, at Danmark står til at måtte forlade Europol, når og hvis forordningen træder i kraft. Der er ingen tvivl om, at Danmark har endog meget stor gavn af at være med i Europol, og det er derfor min og regeringens klare holdning, at der skal findes en løsning, så Danmark også kan være med fremover.

Kort fortalt kan det enten ske ved at retsforbeholdet ændres til en tilvalgsordning efter en folkeafstemning, eller ved at Danmark søger om og opnår en parallelaftale. Sidst vi talte om sagen, nævnte jeg, at der på embedsmandsniveau ville blive taget kontakt til Kommissionen for at tale om de mere tekniske aspekter, i tilfælde af at Danmark på et senere tidspunkt måtte anmode om en parallelaftale.

I den forbindelse har der nu været et indledende møde med Kommissionen. Her forklarede vi fra dansk side den situation, som Danmark står i, herunder at den danske regering ønsker, at Danmark også i fremtiden skal være medlem af Europol – på den ene eller den anden måde. Kommissionens repræsentant sagde på mødet, at man fra Kommissionens side også ønsker, at Danmark skal fortsætte i Europol, men at man dog foretrækker, at det sker via hoveddøren – altså ved at retsforbeholdet ændres.

Der er ikke hos Kommissionen taget konkret stilling til eventuelle alternative muligheder. Kommissionen sagde i øvrigt, at det endnu er for tidligt at tale om de tekniske aspekter, i tilfælde af at Danmark på et senere tidspunkt måtte bede om en parallelaftale. Men fra dansk side vil vi holde kontakten til Kommissionen.

Og lad mig for en god ordens skyld understrege, at kontakten med Kommissionen ikke er udtryk for, at der er taget stilling for eller imod den ene eller den anden løsning. Det er blot et udtryk for, at regeringen ønsker at udvise rettidig omhu i sagen. For det er stadig for tidligt at sige, hvad den rigtige løsning i sidste ende vil være for Danmark.

Når det gælder selve forhandlingerne om forslaget, har der nu været afholdt i alt otte mødedage i den relevante arbejdsgruppe, og der er en enkelt mødedag tilbage i år. Arbejdsgruppen har haft en første gennemgang af hele forslaget, og man diskuterer nu en kompromistekst om de første to af forslagets i alt 14 kapitler.

Blandt de andre lande er der fortsat massiv modstand mod den foreslåede sammenlægning af Europol og Cepol. Og man afventer nu svar på, om Kommissionen er parat til at opgive den del af forslaget. De emner, der er blevet drøftet særlig indgående siden sidst, er navnlig den nye ledelsesstruktur for Europol, som der er lagt op til med forslaget. Og så er det forslaget om, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fremover skal føre tilsyn med databeskyttelsen i Europol. I dag ligger den opgave hos et organ, der hedder Den Fælles Kontrolinstans, der er særligt for Europol, og som udgøres af repræsentanter for medlemslandene.

Hvad angår de to nævnte emner – altså ledelsesstruktur og databeskyttelsesordning – kan man mere generelt sige, at Kommissionen har lagt op til, at Europol i højere grad end i dag skal indrettes efter standarder, der er fælles for en række EU-agenturer. På den anden side foretrækker en del medlemslande, at man i højere grad fortsætter med ordninger, der er særlige for Europol. Samlet set er forhandlingerne stadig i en relativt tidlig fase. Det litauiske formandskab har da også valgt ikke at sætte sagen på dagsordenen for det kommende rådsmøde, som det ellers oprindeligt var planlagt. På rådsmødet vil formandskabet alene orientere om sagen under punktet eventuelt.

Den europæiske efterforskningskendelse

Justitsministeren: Sagen forventes formelt vedtaget på rådsmødet i næste uge. Sagen er ikke på den egentlige dagsorden for mødet, da den vil blive vedtaget som et A-punkt.

Jeg har flere gange tidligere her i udvalget redegjort for efterforskningskendelsen, som indfører et nyt samlet system til indsamling og fremskaffelse af bevismateriale, der befinder sig i en anden medlemsstat.

Jeg nævner sagen i dag, fordi efterforskningskendelsen vil erstatte de nuværende EU-regler på området. Det drejer sig om en rammeafgørelse om den såkaldte bevissikringskendelse fra 2008 og bestemmelserne om indefrysning i en rammeafgørelse fra 2003, der således ophæves. Danmark deltog i begge rammeafgørelser, der blev vedtaget under det gamle såkaldte tredje søjle-samarbejde, der som bekendt havde karakter af et mellemstatsligt samarbejde. Forslaget om den europæiske efterforskningskendelse er derimod omfattet af vores retsforbehold.

Som bekendt har der efter Lissabontraktaten været nogle drøftelser om Danmarks stilling, når en retsakt, som vi deltager i, ophæves og erstattes af en ny retsakt, som er omfattet af retsforbeholdet. Der er tale om et kompliceret juridisk-teknisk spørgsmål, som har været drøftet flere gange mellem Danmark, de andre medlemsstater og andre aktører, herunder Rådets Juridiske Tjeneste. Som det ser ud nu, lægges der op til en løsning, hvor de regler, som erstattes af direktivet om efterforskningskendelsen, også bliver ophævet for Danmarks vedkommende. Hvordan det juridisk-teknisk skal ske, er endnu ikke endeligt afklaret. Enten vil det kunne ske i selve direktivet om efterforskningskendelsen eller i en selvstændig retsakt.

En beslutning om, at Danmark ikke skal være bundet af de erstattede regler, ligesom de andre medlemsstater heller ikke skal overholde de erstattede regler i forhold til Danmark, vil være i tråd med vores generelle opfattelse om, at Danmark i tilfælde som det foreliggende ikke længere bør være bundet af den ophævede retsakt.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3276 (konkurrenceevne – rum- og forskningsdelen) den 3. december 2013

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser forelagde seks punkter til forhandlingsoplæg. De fem af punkterne figurerer på dagsordenen for konkurrenceevnerådsmødet, punkterne 1-2 og 4-6 i samlenotatet. Uden for dagsordenen for konkurrenceevnerådsmødet forelagde ministeren punkt 3 i samlenotatet til forhandlingsoplæg. Der er tale om Euratom-rammeprogrammet, hvor formandskabet lægger op til mulig vedtagelse af forordningen på et kommende rådsmøde. Dagsordenspunkt 7 blev forelagt til orientering.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse vedrørende finansiering og drift af EU-programmet for jordovervågning (Kopernikus) 2014-2020

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0312

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser: Kopernikus er det nye navn for det europæiske jordovervågningsprogram, som tidligere hed GMES (Global miljø- og sikkerhedsovervågning). GMES blev oprettet i 1998, og man har siden da arbejdet på at etablere tjenester til programmet. Med vedtagelsen af denne Kopernikusforordning går programmet ind i den operationelle fase.

FO Kopernikus består af seks tjenester, der leverer data inden for marineforhold, atmosfære, landobservationer, klimaændringer, monitorering af nødsituationer og civil sikkerhed. Vedrørende de sidste to tjenester skal jeg henvise til samlenotatet, hvoraf det fremgår, at leveringen af Kopernikustjenester tjener civile formål. Rent militære krav er derfor ikke omfattet af afgørelsen, og Danmark deltager i overensstemmelse med forsvarsforbeholdet. Kopernikustjenesterne dækker områder, som er vigtige for Danmark. Det forventes, at Kopernikus vil bidrage til vækst og jobskabelse inden for rammerne af Europa 2020-strategien.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen havde ytret sig imod det.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et støtteprogram for overvågning og sporing i rummet

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2013) 0107

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 432 (side 1260, senest behandlet i EUU 24/5-13)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser: Det andet punkt vedrører et støtteprogram for overvågning og sporing af rumskrot, den såkaldte SST-tjeneste. Formandskabet vil præsentere en fremskridtsrapport. Som jeg orienterede udvalget om ved forelæggelsen forud for konkurrenceevnerådsmødet i maj i år, har stigningen i antallet af rumbaserede systemer den konsekvens, at mængden af rumskrot er steget betragteligt. Selv ganske små objekter kan have en altødelæggende virkning på de rumbaserede systemer. Senest havde ESA-satellitten GOCE søndag den 10. november en ukontrolleret genindtræden i atmosfæren. Det var en hændelse, som løbende blev overvåget af de eksisterende SST-tjenester for at varsle om eventuelt nedfald over beboede områder. Heldigvis styrtede satellitten ned i havet syd for Falklandsøerne uden at forvolde skade. Der er imidlertid behov for en tjeneste, der koordinerer den europæiske overvågning og sporing i rummet. Derved vil man løbende kunne identificere, katalogisere og overvåge satellitter og rumskrot. Herigennem kan man undgå betydelige økonomiske tab, sikre forsyningssikkerheden og øge den generelle sikkerhed ved anvendelsen af rumbaserede systemer. Fra dansk side er vi generelt positive over for oprettelsen af denne tjeneste, der alene skal tjene civile formål. SST-programmet har ikke sin egen selvstændige budgetlinje under den flerårige finansielle ramme. Der mangler derfor en endelig afklaring af sammensætningen af finansieringen på 70 mio. euro. Der arbejdes på at identificere, hvorledes finansieringen kan ske via andre rumprogrammer, der kommer til at benytte tjenesten. Det kan eksempelvis være fra Galileo, Kopernikus eller Horisont 2020.

FO Regeringen støtter, at man arbejder på at finde finansieringen inden for rammerne af andre rumbaserede programmer, der kommer til at benytte tjenesten.

Per Clausen bemærkede, at han til trods for sin uvilje mod mere EU-overvågning fandt EU-overvågningen af jorden og rummet helt fornuftig.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen havde ytret sig imod det.

FO 3. Forslag til Rådets forordning om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation

– *Forventet vedtagelse på dette eller et kommende rådsmøde*

KOM (2011) 0812

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 140 (side 492, senest behandlet i EUU 7/12-13)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser: Det tredje punkt er vedtagelsen af forslaget til Euratom-programmet. Det vedrører forskningsaktiviteter inden for kerneenergi og strålingsbeskyttelse samt Det Fælles Forskningscenters direkte aktioner inden for nuklear sikkerhed. Danmark har arbejdet for større fokus på sikkerhed, en fornuftig balance mellem fission og fusion og et fornuftigt budget til Det Fælles Forskningscenter. Der er enighed om, at det er vigtigt løbende at have fokus på sikkerhedsspørgsmålet, og forhandlingsresultatet er fornuftigt set fra en dansk synsvinkel. Der er bred enighed om programmet, og formandskabet vil formodentlig sætte forslaget til vedtagelse som et A-punkt på et kommende rådsmøde.

Per Clausen spurgte, om det var korrekt forstået, at en del af pengene går til at skabe fundamentet for fremtidige fusionskraftanlæg, og at danske midler dermed vil støtte udviklingen af Europas atomkraftindustri. I så fald kunne Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

Forskningsministeren svarede Per Clausen, at det afgørende for Danmarks deltagelse i Euratom er at arbejde for sikkerhed og forsvarlig affaldshåndtering, som der også er fokus på i arbejdsprogrammet for 2014-2015. Uanset hvad man synes om atomkraft, er nuklear sikkerhed og affaldshåndtering efter ministerens mening en legitim grund til at støtte programmet.

Per Clausen slog fast, at Enhedslisten ikke ville støtte, at danske statsmidler skulle gå til udvikling af atomkraftindustrien i Europa.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser vedr. artikel 185-initiativer:

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et europæisk metrologiprogram (EMPIR-programmet - European Metrology Programme for Innovation and Research, tidligere EMRP – European Metrology Research Programme)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0497

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlensnotat side 16)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1615, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Mette Bock spurgte om, hvilke resultater man forventede af metrologiprogrammet.

Forskningsministeren svarede, at metrologiprogrammet er en videreførsel af det eksisterende EMRP-program og har til formål at fremme forståelsen af og enigheden om globale udfordringer inden for energi, sundhed og klimaforandringer gennem pålidelige og sporbare målinger, som gør det muligt for det videnskabelige samfund i bred forstand at bygge bedre instrumenter og producere bedre videnskab. EMPIR skal bl.a. bidrage til at udvikle innovative løsninger til forvaltningen af naturressourcer ved at støtte standardiseringsprocesser og styrke globale handelsmuligheder for nye produkter og tjenesteydelser ved at muliggøre effektive afprøvning af f.eks. kommunikationssattelitter. Metrologi udgør et vigtigt fundament for dansk erhvervsliv, både for afsætningen af produkter og for udviklingen af strategiske vækstteknologier, der understøtter erhvervslivets muligheder. Rådet for Teknologi og Innovation medfinansierer i dag dansk deltagelse med omkring 2 mio. kr. om året, så der er også danske interesser på spil. Ministeren fremhævede, at den europæiske merværdi består i, at samarbejdet om bl.a. standardiseringsprocesser, som instrumenter og indsatser udvikles efter, er en kæmpe fordel.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet kun Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et forsknings- og udviklingsprogram der gennemføres af flere medlemsstater til fordel for forskningsintensive små og mellemstore virksomheder (Eurostars-2)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0493

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlensnotat side 22)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1615, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Forskningsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

c) Forslag til Rådets og Europa-Parlamentets afgørelse om programmet mellem de europæiske lande og udviklingslande vedrørende kliniske forsøg der iværksættes af flere medlemsstater (EDCTP)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0498

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1615, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Forskningsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

d) Forslag til Rådets og Europa-Parlamentets afgørelse om Unionens deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammet "Et aktivt liv længst muligt i eget hjem" (Active and Assisted Living), der iværksættes i fællesskab af flere medlemsstater (AAL-programmet)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0500

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1615, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Forskningsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

FO 5. Forslag til Rådets afgørelse om et supplerende forskningsprogram for ITER-projektet (2014-2020).

– *Politisk enighed*

KOM (2013) 0607

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (sammenfatning side 39)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser: Dette er et teknisk punkt, der har til formål at håndtere anvendelse af de midler, der allerede er aftalt til opbygning af ITER frem mod 2020. Forslaget vedrører ikke ændringer, for så vidt angår det videnskabelige formål. Punktet er således i fuld overensstemmelse med det mandat, der blev givet her i udvalget den 9. juli 2010. ITER er som bekendt et internationalt grundforskningsprojekt. Målet er at påvise, om det er videnskabeligt og teknologisk muligt at udnytte fusionsenergi til fredelige formål og skabe en sikker og bæredygtig energikilde i fremtiden. ITER har sin egen selvstændige budgetlinje under afsnit 1a i den flerårige finansielle ramme. Det anførte budget udgør den resterende del af den europæiske loftsramme på 6,6 mia. euro målt i 2008-niveau. Formålet med forslaget er at sikre, at midlerne til det europæiske bidrag til ITER kan overføres fra Kommissionen til det europæiske interne agentur Fusion for Energy. Fusion for Energy skal formidle det europæiske bidrag til ITER-projektet. Forslaget gør det muligt at sikre finansieringen af projektet i løbet af den næste flerårige finansielle ramme. Overførslen vil blive rettet ind efter den periode, som den flerårige finansielle ramme dækker, og løbe i 7 år.

Per Clausen påpegede, at man gennem årene havde brugt lang tid og mange penge på projektet, og spurgte, om der var udsigt til nogen resultater. Hvis ikke ministeren kunne fortælle om et nært forestående gennembrud, var Enhedslisten – som ved sidste mandatgivning – imod forslaget.

Mette Bock spurgte til forventningerne til projektet og om, hvorvidt der var nogle resultater at bygge videre på.

Forskningsministeren svarede Per Clausen og Mette Bock, at man netop aldrig ved, hvornår gennembruddene kommer i grundforskning – eller om det er de gennembrud, man havde forventet. Han kunne fortælle, at der nu i designfasen er kommet styr på budgettet, der således ikke længere udvides løbende. Økonomisk holder projektet sig altså inden for rammerne af mandatet fra 2010.

Per Clausen var enig med ministeren i, at forslaget lå inden for mandatet, men Enhedslisten støttede det stadig ikke.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance ikke støttede forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet kun Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

FO 6. Forslag til Rådets forordninger vedr. artikel 187-initiativer

a) Forslag til Rådets forordning om fællesforetagendet for biobaserede industrier (BBI)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0496

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samløst side 43)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1616, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

b) Forslag til Rådets forordning om fællesforetagendet Clean Sky 2

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0505

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samløst side 48)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1616, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

c) Forslag til Rådets forordning for programmet for Elektronikkomponenter og -systemer (ECSEL)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0501

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samløst side 53)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1616, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Mette Bock var skeptisk over for forslaget og spurgte om, hvad der vindes ved at regulere området på EU-niveau. Ville det ikke være bedre at holde beslutningerne tættere på lokale forskningsmiljøer?

Forskningsministeren svarede, at der er tale om en sammenlægning af det, der tidligere hed Artemisprogrammet om indlejrede computersystemer, og ENIAC om nanoteknologi, som blev etableret under det syvende rammeprogram. Målet er at sikre, at Europa fortsat er førende, når det gælder elektroniske komponenter og systemer, herunder hurtigere udnyttelse. ECSEL-programmet vil styrke indsatsen inden for de centrale støtteteknologier, som er et omdrejningspunkt i Horisont 2020. Det gennemføres i et samarbejde mellem medlemslandene, Kommissionen og industrien, og det er de eneste af JTI'erne, hvor der er tale om medfinansiering fra medlemsstaterne. Danmark har deltaget i Artemi-

sprogrammet, men ikke i det nanoteknologiske program, og Artemis har bidraget til opbygningen af et stærkt europæisk netværk på området, som har givet danske virksomheder og universiteter adgang til store og kompetente forsknings- og udviklingssamarbejder. Rådet for Teknologi og Innovation medfinansierer dansk deltagelse i Artemis med ca. 10 mio. kr. om året.

Mette Bock spurgte, om forslaget ville give danske forskere adgang til nanoteknologiprogrammer, som de ikke har haft adgang til før.

Forskningsministeren svarede, at danske forskere kan få adgang, hvis de er med til at finansiere projekter. Det kunne de strengt taget også tidligere, ville han tro.

Mette Bock sagde, at Liberal Alliance støttede forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

d) Forslag til Rådets forordning om fællesforetagendet for brændselsceller og brint 2

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0506

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1616, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Forskningsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

e) Forslag til Rådets forordning om fællesforetagendet for initiativet Innovative lægemidler 2 (IMI 2)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0495

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 63)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1616, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser: Det femte og sjette punkt er EU's forsknings- og innovationspartnerskaber under Horisont 2020. Siden fremsendelsen af samlenotatet, er budgetterne for de fem offentlig-private partnerskaber blevet reduceret med 5 pct. bortset fra partnerskabet om Clean Sky, der bevarer det oprindelig foreslåede budget. Dette er en konsekvens af, at Kommissionens oprin-

delige finansieringsramme for Horisont 2020 er reduceret. Hvad angår de offentlig-offentlige partnerskaber, er alle budgetter fastholdt, på nær for partnerskabet om udvikling af vacciner til fattigdomsrelaterede sygdomme, der er reduceret med 5 pct. Men det er dog markant større end beløbet til partnerskabet i det syvende forskningsrammeprogram.

FO Som jeg også nævnte i forbindelse med min forelæggelse af punkterne på Konkurrenceevnerådets møde i september, bakker regeringen stærkt op om disse partnerskaber. De vil øge Europas konkurrenceevne og skabe synergi ved at styrke koordineringen af nationale forsknings- og innovationsmidler. Partnerskaber vil betyde en markant styrkelse af EU's innovative kapacitet og derved også, at der skabes nye job og ny vækst. Samtidig rummer de et stort potentiale for danske virksomheder. Lad mig som et eksempel nævne BBI-partnerskabet, som omhandler den biobaserede økonomi.

Forslaget indebærer, at EU via Horisont 2020-budgettet bevilger BBI 950 mio. euro i 2014-2020. Tilsvarende har industrien forpligtet sig til at bidrage med 950 mio. euro til forskning og innovation og yderligere 1710 mio. euro til demonstrations- og flagskibs anlæg. Novozymes har haft en nøglerolle i forhold til etablering af BBI. Det er godt nyt for danske forskningsmiljøer, virksomheder og dansk landbrug, som er godt rustede til den biobaserede økonomi. BBI og de andre partnerskaber er derfor vigtige elementer i forhold til at skabe vækst. Jeg kan kun bakke op om, at flere danske virksomheder og vidensinstitutioner tager ansvar og samarbejder mere med andre europæiske lande og søger finansiering i EU. Tankegangen bag disse er i stærk overensstemmelse med regeringens initiativer på innovationsområdet: Innovationsstrategien, INNO+ og den nye Innovationsfond, som alle partier i Folketingets står bag.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

7. Innovation i den offentlige sektor; opfølgning på Det Europæiske Råd oktober 2013:

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3276 – bilag 1 (samlenotat side 69)

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser: Til sidst vil jeg lige nævne, at den politiske drøftelse på rådsmødet vil handle om innovation i den offentlige sektor.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3278 (transport, telekommunikation og energi - transportdelen) den 5. december 2013

Transportministeren gennemgik de fire sager på dagsordenen for rådsmødet for EU's transportministre den 5. december 2013 og tre andre sager til tidlig orientering eller forhandlingsoplæg. Til sidst orienterede hun om en vigtig sag, der efter dansk ønske er på rådsmødet som et eventuelt punkt.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 881/2004 (Agenturforordningen)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2013) 0027

Rådsmøde 3278 – bilag 2 (sammenfatning side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 39 FO,
forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/10-13)

Transportministeren: Forslaget om agenturforordningen er en del af fjerde jernbanepakke og er sat på Rådets dagsorden til fremskridtsrapport. Sagen blev forelagt udvalget til forhandlingsoplæg i oktober 2013, og som I ved, er den forbundet med sikkerhedsdirektivet, som sammen med interoperabilitetsdirektivet er den tekniske søjle af den fjerde jernbanepakke. Med forslaget vil Det Europæiske Jernbaneagentur (ERA) ændre status og blive en egentlig europæisk jernbanemyndighed med udvidede kompetencer og flere opgaver. Generelt kan forslaget støttes. Vi vil dog være særligt opmærksomme på, at forslaget ikke skaber flere barrierer og mere bureaukrati. Der er stadig behov for, at grænsefladen mellem agenturets og de nationale sikkerhedsmyndigheders kompetencer, men også hvordan opgaverne finansieres, defineres mere klart. Danmark lægger – som et flertal af landene – vægt på, at de delegerede retsakter ikke anvendes på væsentlige områder. Dette gælder bl.a. fastsættelse af gebyrer. Forslaget vil blive ført videre under græsk formandskab med den målsætning at nå en generel indstilling.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0018

Rådsmøde 3278 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 34 FO,

forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/10-13)

Transportministeren: Sagen er på rådsmødet til generel indstilling. Forslaget er også blevet forelagt udvalget til forhandlingsoplæg i oktober 2013. Formålet med forslaget er at fjerne barrierer for køretøjer og skibe, der bruger andre brændstoffer end benzin og diesel. Kommissionen har foreslået, at der skal etableres fælles standarder for infrastrukturen i alle EU-lande. Det vil skabe mulighed for, at elbilsejere kan bruge deres bil i hele EU. I forslaget er der også opstillet landespecifikke bindende mål for, hvor mange lade-punkter og tankningsmuligheder for alternative brændstoffer der skal være i 2020. Der stilles også krav om, at medlemslandene skal etablere politiske rammer for markedet for opladning af elbiler og tankning af naturgas og brint. Regeringen mener, at der bør arbejdes for en omkostningseffektiv grøn omstilling af transportsektoren, og har hilst forslaget velkommen.

Der er dog elementer i forslaget, der er uhensigtsmæssige. Kommissionens oprindelige krav til antallet af ladepunkter til elbiler for Danmark er meget højt og baseret på en temmelig optimistisk prognose for antallet af elbiler i Danmark i fremtiden. Fra dansk side har vi ønsket, at der i direktivet sættes bindende mål for en minimumsinfrastruktur for el og brint til biler og for CNG, som er komprimeret naturgas til skibe. Målet er, at alle EU-borgere kan bruge deres elbil i hele EU. Denne minimumsinfrastruktur kræver dog ud fra regeringens holdning væsentlig lavere målsætninger end dem, Kommissionen har fremsat i sit forslag. Derfor har man fra dansk side arbejdet for, at der opstilles bindende krav til en minimumsinfrastruktur, der er væsentligt lavere end de tal, Kommissionen oprindeligt foreslog. Der har dog under forhandlingerne været et betydeligt flertal mod sådanne bindende minimumskrav. Et flertal i Rådet har ønsket at udvande forslaget, så det ikke indeholder bindende krav eller retningslinjer, når det kommer til omfanget af infrastruktur i de enkelte lande. Dog skal hvert medlemsland selv som led i implementeringen af direktivet fastsætte nationale bindende mål for antallet af ladepunkter og tankanlæg i 2030 – ikke i 2020 som i Kommissionens forslag. Status for forhandlingerne er, at der heldigvis har været bred enighed om behovet for tekniske standarder for infrastrukturen, men at forslaget i øvrigt er blevet noget udvandet.

Pia Adelsteen kunne ikke begribe, hvorfor Kommissionen skulle bestemme antallet af ladestationer og fandt det tåbeligt at sætte ladestationer op, før nogen har købt bilerne.

Per Stig Møller var enig med Pia Adelsteen. Man skulle nødig etablere en masse udstyr, der aldrig vil blive brugt, og man bør regulere det nationalt.

Transportministeren svarede, at der nu er omtrent 1.200 elbiler i Danmark. Der er også en interesse at bygge på hos elselskaberne for at lave ladestandere ved benzinstationer. Udfordringen er, at forslaget lægger op til, at medlemslandene både skal sørge for at få etableret offentlige og private ladestandere. Og grænsen går ved statsgaranti for private ladestandere. Det ville desuden kræve en vis fremgang i elbilssalget, hvis den investering, forslaget lægger op til, skulle kunne svare sig.

3. Forslag til ændring af forordning (EF) 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og forordning nr. 2027/97 om luftfartsselskabernes erstatningsansvar ved luftbefordring af passagerer og deres bagage

– *Generel indstilling/fremskridtsrapport*

KOM (2013) 0130

Rådsmøde 3278 – bilag 2 (samlenotat side 45)

KOM (2013) 0130 – bilag 3 (henvendelse af 6/6-13 fra
Rejsearrangører i Danmark

KOM (2013) 0130 – bilag 4 (notat om bedre
håndhævelsesmuligheder i klagesager om
passagerrettigheder på luftfartsområdet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) bilag 51 (side 27 senest behandlet i
EUU 4/10-13)

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1345 FO,
forhandlingsoplæg forelagt EUU 7/6-13)

Transportministeren: Forslaget blev forelagt til forhandlingsoplæg i juni 2013 og igen til orientering i oktober 2013. Derfor vil jeg gennemgå den seneste udvikling. Der er stadig en lang række udeståender, og derfor er sagen kun på dagsordenen til fremskridtsrapport i stedet for generel indstilling. Forslaget skal sikre en effektiv og konsekvent håndhævelse af passagerernes rettigheder og sikre behandlingen af individuelle krav og klager, når der opstår tvister mellem flyselskaber og passagerer. Samtidig er det formålet at sikre, at luftfartsselskaberne opererer under harmoniserede vilkår. Under forhandlingerne har Kommissionen oplyst, at den gældende forordning giver de nationale håndhævelsesorganer, som i Danmark er Trafikstyrelsen, mulighed for at træffe bindende afgørelser. Det er vigtigt at drage nytte af denne afklaring med det samme. Derfor har Trafikstyrelsen sendt en ny bekendtgørelse i høring, som styrker håndhævelsen af reglerne i forlængelse heraf. Denne bekendtgørelse skal fra årsskiftet give hjemmel til, at Trafikstyrelsen kan træffe egentlige bindende afgørelser i klagesager. Det betyder, at den enkelte forbruger ikke behøver at gå til Domstolen efterfølgende. Jeg har sendt et notat til udvalget, der informerer om de forbedrede håndhævelsesmuligheder.

Per Stig Møller mente, at man har været venligere over for flyselskaberne end over for passagererne, når der eksempelvis skal 12 timers forsinkelse til, før de skal tilbyde en rejseomlægning. Det vil selskaberne udnytte maksimalt, og det er lang tid at vente. Det er heller ikke tilstrækkeligt, at de kun skal betale op til 100 euro for indkvartering pr. nat, når der er tale om lufthavnshoteller.

Transportministeren svarede, at der stadig forhandles om passagerrettighederne. Hun delte bekymringen, men påpegede, at det var en balancegang. Nogle steder øges passagerernes rettigheder og kompensation, andre steder gives der indrømmelser til luftfart-

selskaberne. Der er i dag områder helt uden passagerrettigheder, f.eks. hvis man kommer for sent til et forbindelsesfly pga. en forsinkelse. Her vil ske en forbedring. Hvis flyselskabet ændrer ruten, vil forordningen også som noget nyt give rettigheder. Senest 14 dage før afgang skal ændringen meddeles, ellers har passageren krav på bistand og forplejning. Reglen om de 12 timer gælder i øvrigt kun på flyvninger over 6.000 km, grænsen går ved 5 timer på interne europæiske flyvninger og på 9 timer på flyvninger på mellem 3.500 og 6.000 km.

4. Udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at genoptage forhandlingerne mellem den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om en samlet luftfartsaftale

– Vedtagelse

KOM (2013) 0473

Rådsmøde 3278 – bilag 2 (samlensnotat side 76)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 333 (side 1424, behandlet i

EUU 10/6-11)

Transportministeren: Sidste sag på rådsmødets dagsorden handler om at genoptage forhandlingerne med Brasilien om en samlet luftfartsaftale. Jeg vil forelægge sagen til orientering, da sagen ikke har stor økonomisk betydning for Danmark; der er ingen direkte flyruter mellem Danmark og Brasilien. I juni 2011 blev det godkendt, at aftalen kunne underskrives. Den brasilianske regering ønskede dog noget usædvanligt ikke at underskrive, men foreslog i stedet nogle ændringer. De vigtigste ændringer drejer sig om parternes muligheder for udenlandsk ejerskab i egne luftfartsselskaber og de såkaldte femtefrihedsrettigheder, det vil sige muligheden for, at f.eks. et brasiliansk luftfartsselskab kan flyve mellem to europæiske byer. Kommissionen er varm fortalende for, at der indgås en aftale med Brasilien. Nogle store medlemslande, som er i direkte konkurrence med de brasilianske selskaber, ønsker dog ikke for enhver pris at indgå en aftale. Regeringen er principielt enig i, at EU ikke skal indgå luftfartsaftaler for enhver pris, men Danmark har i øvrigt ingen direkte interesse – hverken positiv eller negativ – i den aktuelle aftale med Brasilien. Det skyldes, at der i mange år ikke har været nogen flyruter mellem de to lande.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system og om ændring af direktiv 2007/46/EF

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0316

Rådsmøde 3278 – bilag 2 (samlenotat side 80)

Transportministeren: Første sag, som jeg vil præsentere til tidlig forelæggelse, er forslaget om eCall i køretøjer. Forslaget forelægges til orientering, da en vedtagelse af forslaget ikke har store lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. ECall er et automatisk system til alarmopkald, som sendes fra et køretøj til alarmcentralen. Ved et opkald overføres der automatisk oplysninger om ulykkesstedet, så der kan etableres taleforbindelse mellem bilen og personalet på alarmcentralen. Det vurderes, at forslaget vil kunne reducere antallet af dræbte i trafikken med 1 til 10 pct. Det afhænger dog af befolkningstætheden og vej- og alarmberedskabsinfrastrukturen i de enkelte EU-lande. For Danmarks vedkommende svarer det til en reduktion i antallet af trafikdræbte på mellem 2 og 20, når eCall er fuldt indfasat. Da eCall skønnes at kunne levere et markant bidrag til forbedring af færdselssikkerheden på en omkostningseffektiv måde, støttes forslaget.

FO 6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum (omarbejdning)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0410

Rådsmøde 3278 – bilag 2 (samlenotat side 85)

Transportministeren: Næste sag er Single European Sky II+-pakken. Sagen forelægges udvalget til tidligt forhandlingsoplæg. Pakken behandles ikke under litauisk formandskab, men det forventes, at det kommende græske formandskab vil tage sagen op. Formålet er at styrke implementeringen af det fælles europæiske luftrum (SES), som blev lanceret af EU i 2004 og 2009 med lovpakkerne SES I og SES II. Nu taler vi om SES II+. Med første del af pakken foreslår Kommissionen, at de nationale tilsynsmyndigheder skal være institutionelt og finansielt uafhængige af luftfartstjenesteudbydere. I forhold til denne del af forslaget er det afgørende at kunne opretholde den nuværende danske myndighedsstruktur. Samtidig foreslås det, at visse støttetjenester til lufttrafikstyring, f.eks. vejr- og luftfartsinformationstjenester, skal være omfattet af de almindelige bestemmelser for markedsindkøb.

Her er det afgørende, at en adskillelse af støttetjenester fra kernetjenester i givet fald sker gennem etablering af særskilte costbaser og ikke, som foreslået af Kommissionen, via obligatorisk outsourcing. Adskillelsen af støttetjenester fra kernetjenester vil ikke nødvendigvis føre til lavere priser for de ydelser, der skal sættes i udbud. Det skyldes, at der endnu ikke er sikkerhed for, om der kan skabes et velfungerende marked for disse tjenesteydelser. En outsourcing risikerer at føre til tab af kompetencer og ekspertise hos de

nationale luftfartstjenesteudbydere, som i Danmark er Naviair. Det kan resultere i usikkerhed omkring den fremtidige levering og kvalitet.

Kommissionen ønsker, at forslagens anvendelsesområde udvides til at omfatte Nordatlanten, herunder grønlandsk luftrum. Fra dansk side er det vigtigt, at Grønland og Færøerne ikke omfattes af SES-reglerne. Da Grønland og Færøerne ikke er medlem af EU, vil det have økonomiske konsekvenser som følge af krav om ekstra investeringer. Det skyldes, at det formentligt vil være nødvendigt at ophæve de eksisterende aftaler i FN's luftfartsorganisation, ICAO.

FO Der er generelt opbakning til Single European Sky-projektet, men flere lande har kritiseret forslagens timing. Samtidig mener flere lande, at initiativet går langt ud over en udvidelse af SES II. Mit forhandlingsoplæg til forslaget om gennemførelsen af det europæiske luftrum er derfor, at man fra dansk side støtter forslagens overordnede målsætning og lægger afgørende vægt på, at en adskillelse af støttetjenester fra kernetjenester i givet fald sker gennem etablering af særskilte costbaser. Derudover vil man fra dansk side arbejde for, at behandlingen af forslaget ikke må sinke implementeringen af eksisterende SES-lovgivning. Man vil også lægge vægt på, at forslaget ikke medfører unødige administrative og økonomiske konsekvenser for myndighederne, lufttrafiktjenesteudbyderne og luftfartsselskaberne, og på, at man får Kommissionen til at redegøre for indhold og baggrund for forslaget om adskillelse af kernetjenester og støttetjenester. Man vil fra dansk side lægge afgørende vægt på, at forslaget muliggør opretholdelse af den eksisterende nationale danske myndighedsstruktur, og på, at forslagens anvendelsesområde ikke kommer til at omfatte Nordatlanten, herunder grønlandsk luftrum.

Pia Adelsteen havde med glæde bemærket regeringens mange kritiske spørgsmål til forslaget. Dem så hun generelt gerne flere af.

Per Stig Møller var enig i ministerens tilgang. Han spurgte, om Grønland og Færøerne var blevet spurgt, om de ville være med til Single European Sky.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støttede forhandlingsoplægget og roste baggrundsmaterialet.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten ikke støttede det andet forhandlingsoplæg, da partiet deler DMI's bekymring for en øget markedsgørelse af funktioner, der i dag er i offentligt regi.

Transportministeren svarede Pia Adelsteen, at det er vigtigt at tydeliggøre regeringens linje i baggrundsnoterne, da det er ideen med Europaudvalget. Hun svarede Per Stig Møller, at Grønland og Færøerne ikke er blevet spurgt om deres holdning, men det ville hun sørge for at gøre. Baggrunden for ikke at spørge var de store omkostninger, forslaget vil have for dem.

Ministeren svarede Nikolaj Villumsen, at regeringen netop tager højde for DMI's bekymring ved at lægge afgørende vægt på, at tjenesterne ikke skal adskilles. Man kan godt sætte finansieringen og omkostningen i fokus.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008, for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester

– Tidlig forelæggelse

KOM (2013) 0409

Rådsmøde 3278 – bilag 2 (samlenotat side 98)

Transportministeren: Anden del af pakken handler om flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester. Det er den såkaldte EASA-forordning. EASA er Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur. Formålet med forslaget er overordnet at fjerne alle overlap mellem SES-forordningerne og EASA-forordningen. Samtidig skal snitfladen mellem de lovgivningsmæssige rammer forenkles og tydeliggøres. Forslaget skal også sikre, at tjenesteudøvere efterlever EU-bestemmelserne, hvis mere end 50 pct. af den betjente trafik udføres efter de civile regler. Hvis en militær flyveplads primært betjener civil trafik, skal flyvepladsens udstyr, komponenter og personale følge de civile regler i EASA-forordningen. Forslaget er generelt fornuftigt, og der er principielt ingen indvendinger mod, at EASA-forordningen ændres for at tilpasse ændringerne til de foreslåede SES-forordninger. Det er ambitionen at skabe størst mulig enkelhed og gennemsigtighed i opgavefordelingen mellem de forskellige europæiske institutioner. Med hensyn til de foreslåede ændringer for militære flyvepladser, der primært betjener civil trafik, bør dette dog forblive et nationalt anliggende. Det skal være op til medlemslandene selv at beslutte, om og i hvilket omfang de civile regler skal gælde for disse flyvepladser. Hvis de militære flyvepladser fuldt ud skal omfattes af de civile regler, vil det bl.a. betyde, at organisationen skal certificeres i sin helhed. Det vil også gælde for driften, vedligeholdelsen af udstyr og personalet, hvilket vil være en omfattende og dyr proces. Forslaget har generelt fået en kølig modtagelse i Rådet

FO Mit forhandlingsoplæg til forslaget om flyvepladser, lufttrafikstyring og lufttrafiktjenester er, at man fra dansk side generelt støtter forslagets overordnede formål om at harmonisere, effektivisere og simplificere de eksisterende regelsæt på SES- og EASA-området, så man får ryddet op i den overlapning, der er. Derudover kan man fra dansk side støtte forslaget om at skabe størst mulig enkelhed og gennemsigtighed i fordelingen af opgaver mellem de forskellige europæiske institutioner og forslaget om at civil trafik reguleres af civile regler. Derudover vil vi lægge afgørende vægt på, at militære flyvepladser skal være reguleret af nationale regler, og at det i den forbindelse ikke skal være et egentligt krav, at de militære flyvepladser skal reguleres af de civile regler, hvis disse flyvepladser primært betjener civil trafik (mere end 50 pct.), men at det skal være op til medlemslandene selv at beslutte, om og i hvilket omfang de civile regler skal gælde for disse flyvepladser.

Pia Adelsteen kvitterede for, at regeringen vil lægge afgørende vægt på, at militære flyvestationer skal forblive et nationalt anliggende.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten også er glad for, at regeringen lægger afgørende vægt på det, og at partiet støttede forhandlingsoplægget.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støttede forhandlingsoplægget..

Per Stig Møller meddelte, at Det Konservative Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen havde ytret sig imod det.

8. Eventuelt

Transportministeren: Til sidst vil jeg gerne orientere om en vigtig sag, som efter dansk ønske rejses på rådsmødet som et eventuelpunkt. Scandlines har klaget til Kommissionen over, at statsgarantimodellen, som anvendes på Øresundsforbindelsen, skulle være ulovlig statsstøtte. Sagen er ikke afgjort endnu, og der er kontakt med forskellige dele af Kommissionen om den.

Kommissionen har det synspunkt, at statsgarantimodellen udgør statsstøtte. Kommissionen har argumenteret for, at anlæg og drift af brugerfinansieret infrastruktur er udøvelse af økonomisk aktivitet. Statslig støtte – som f.eks. statsgaranterede lån – er derfor statsstøtte til de statsejede selskaber, som anlægger og driver infrastrukturen. Kommissionen har ikke lagt vægt på, at selskaberne er 100 pct. statsejede og underlagt statens kontrol. Hvis Kommissionen holder fast i sit synspunkt, vil det betyde, at den skal godkende statsgarantimodellen, og at det vil gælde for fremtidige projekter. I forbindelse med en godkendelse kan Kommissionen opstille vilkår, der kan få betydning for projekternes økonomi, f.eks. ved at kræve, at garantien begrænses i tid eller omfang.

Kommissionens tilgang kan derfor blive en udfordring for Femern Bælt-projektet, der også planlægges bygget med statsgarantimodellen. Omfanget af udfordringen vil afhænge af Kommissionens stillingtagen. Da Kommissionen ikke har taget stilling endnu, kan jeg ikke komme nærmere ind på omfang og karakter af udfordringen. Det bør fortsat være sådan, at anlæg og drift af vej- og baneinfrastruktur er en myndighedsopgave, som nationalstaterne i EU suverænt skal kunne varetage – uanset om der er tale om skatte- eller brugerfinansieret infrastruktur. Der er ikke forskel på den opgave, myndighederne varetager, og derfor skal de være underlagt samme EU-retlige regulering. Det forventes, at en række EU-medlemslande vil være kritiske over for Kommissionens tilgang.

Per Stig Møller understregede, at Kommissionen må finde sig i, at basal infrastruktur er en offentlig forpligtelse.

Transportministeren var enig i, at det var et principielt spørgsmål, og forsikrede, at det bliver taget meget alvorligt. Regeringen har gjort kommissæren for konkurrence, Joaquín Almunia, opmærksom på, at højhastighedstoget mellem Madrid og Sevilla også var en statslig investering, som uden at blive regnet for EU-stridig gik ud over nogle flyselskaber. Det samme måtte være muligt på Øresund eller i Femern Bælt, og desuden har begge forbindelser fået mange EU-midler.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3278 (transport, telekommunikation og energi - telekommunikationsdelen) den 5. december 2013

Erhvervs- og vækstministeren forelagde rådsmødedagsordenen, hvor der var tre sager på, som blev forelagt til orientering.

8. Net- og informationssikkerhedsdirektivet

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2013) 0048

Rådsmøde 3278 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 432 (side 1246, senest behandlet i EUU 24/5-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Sagen har tidligere været forelagt udvalget til orientering den 24. maj 2013. Formålet med forslaget er at sikre et ensartet højt niveau af net- og informationssikkerhed på tværs af medlemslandene. De centrale elementer i forslaget er, at der i hvert medlemsland skal udpeges en national kompetent myndighed og etableres en national it-beredskabsenhed; at der skal etableres et samarbejdsnetværk i EU; at der skal stilles en række krav til offentlige myndigheder og særligt samfundsvigtige virksomheder om sikkerhed og anmeldelsespligt ved brud på informationssikkerhed. Medlemslandene er generelt positive, men forhandlingerne har vist, at der fortsat er en række forhold, der skal afklares nærmere. Regeringen støtter overordnet set Kommissionens forslag og lægger i forhandlingerne bl.a. vægt på, at der stilles høje sikkerhedskrav til offentlige myndigheder og markedsoperatører; at medlemslandene sikres maksimal inddragelse i hele processen i fastholdelsen af retsakter i henhold til direktivet, og at spørgsmål af national sikkerhedsmæssig karakter holdes uden for forslaget og forhandlingerne. Jeg vil komme tilbage til udvalget med både denne sag og de to andre, jeg har forelagt til orientering i dag, på et senere tidspunkt.

Pia Adelsteen ville gerne i god tid inden mandatgivningen have afklaret, om direktivet gør deltagelsen obligatorisk for medlemslandene. Ifølge forslaget giver den frivillige tilgang ikke tilstrækkelig beskyttelse, og hun syntes, det virkede ulogisk og fjollet at forestille sig, at den obligatoriske deltagelse så ville virke. Pia Adelsteen mente, at deltagelse fortsat bør være frivillig, specielt fordi Finansrådet er skeptisk over for den regulering, der sker i kraft af harmoniseringen af sikkerhedsforanstaltninger. Som Finansrådet skriver, har lovgivningen som oftest udgangspunkt i en teknologi, der udvikler sig i et højere tempo end lovgivningsprocessen. Hun troede derfor ikke på, at lovgivningen ville virke, og mente at forslaget var spild af tid og papir.

Pia Adelsteen var enig i, at sammenhængen mellem omkostningsniveauet og merværdien sikres gennem en risikobaseret tilgang til spørgsmålet om, hvor meget sikkerhed, der er brug for i de enkelte netværk og it-systemer. Hun forstod ikke, hvordan EU kan gøre risikoen mindre og sikkerheden bedre.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at direktivet vil sikre, at medlemslandene kan imødegå brud på net- og informationssikkerheden og beskytte samfundsvigtige infrastrukturer. Der etableres et samarbejdsnetværk mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Offentlige myndigheder og en række markedsoperatører forpligtes til at efterleve nogle særlige sikkerhedskrav og til at anmelde brud på net- og informationssikkerheden. Det var regeringens udgangspunkt. Det vil også være frivilligt, om man vil deltage i det. Regulering er en effektiv vej til større sikkerhed, fordi fælles sikkerhedskrav er grundlaget for en effektiv myndighedsindsats på området, mente ministeren. Derudover har samfundet brug for, at enhver offentlig myndighed og selvstændig markedsoperatør selv tager ansvar for sit udstyr og systemernes sikkerhed.

Pia Adelsteen mente, hun måtte have misforstået noget: Der står, at området i dag – bortset fra teleområdet – er præget af medlemsstaternes frivillige tilgang til net- og informationssikkerhed. Ifølge forslaget giver den ikke tilstrækkelig beskyttelse mod risici og hændelser. Derfor forstod hun det ikke, når ministeren sagde, at deltagelse ikke vil blive obligatorisk – hvis formålet er at øge beskyttelsen, og den frivillige tilgang ifølge forslaget ikke giver tilstrækkelig beskyttelse, må forslaget vel gå ud på at indføre en obligatorisk tilgang. Og gør det, at man i så fald skal være medlem af en organisation, så at risikoen bliver mindre? Hun kunne ikke se logikken og var ikke sikker på, hun ville blive klogere af et skriftligt svar.

Erhvervs- og vækstministeren lovede at sende et grundigt skriftligt svar på, om deltagelse vil være obligatorisk eller ej. Han havde bare forsøgt at udtrykke sig i et normalt politisk sprog, hvad der måske var mod sædvane i udvalget.

9. Infrastrukturforordningen

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2013) 0147

Rådsmøde 3278 – bilag 1 (samlenotat side 11)

EU-note (12) – E 35 (note af 3/5-13 om udrulning af højhastighedsbredbånd)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 432 (side 1248, senest behandlet i EUU 24/5-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Sagen er tidligere blevet forelagt udvalget til orientering den 24. maj. 2013. Kommissionen ønsker med forslaget at skabe de nødvendige organisatoriske rammer for at reducere omkostninger forbundet med udrulning af højhastighedsbredbånd i EU. Dette skal bl.a. ske ved at åbne yderligere for deling af eksisterende fysisk infrastruktur og øge koordineringen af gravearbejder. Der lægges med forslaget op til, at det skal være muligt at få adgang til al slags passiv infrastruktur, der vil kunne anvendes til at udbrede højhastighedsbredbånd. Der er tale om alt lige fra kabelkasser til kloakrør. Forslaget åbner dog ikke op for, at selskaberne skal give adgang til det netværk og de tjenester, som selskabet udbyder. Regeringens foreløbige holdning er, at vi generelt støtter initiativer, der har til formål at reducere omkostningerne ved udrulning af højhastighedsbredbånd. Der er et stort potentiale for besparelser på dette område, og der kan høstes flere fordele via hurtigere udrulning. Regeringen vil tage fremskridtsrapporten til efterretning.

Pia Adelsteen spurgte, om det allerede eksisterende ledningsejerregister LER ikke fungerer godt nok, siden man foreslår at oprette en central informationstjeneste. Hun fandt det ud fra erfaringerne i sin kommune urealistisk at forestille sig, at firmaerne kan blive enige med hinanden om at koordinere nedgravninger og ikke mindst om fordelingen af udgifterne. Hun syntes ikke, at EU burde blande sig på dette område.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at hensigten netop er at undgå denne type situationer. Man kan finde det u hensigtsmæssigt, at EU blander sig, men hvis forslaget nu opfylder det gode formål, bør glæden vel sprede sig. Tekniske spørgsmål ville ministeren besvare skriftligt, men området var muligvis transportministeriets regi.

Pia Adelsteen mente, det ville være prisværdigt, hvis offentlige myndigheder og virksomheder kunne koordinere eksempelvis gravearbejde. Men hvad kan EU gøre i den henseende, som man ikke selv kan i Danmark? Og hvem skal bestemme, hvem der skal betale hvad?

Erhvervs- og vækstministeren antog ikke, at samtlige gravearbejder i unionen skal styres fra Bruxelles, men en venlig opfordring til, at medlemslandene får det sat i system, var vel ikke så dårlig en idé. På spørgsmålet om, hvordan omkostningerne skal fordeles, svarede han, at det ville komme an på, hvordan man indretter sig. Han anså det ikke som et stort ideologisk forslag, bare en venlig henstilling til at gøre tingene bedre.

Pia Adelsteen takkede for tilsagnet og undrede sig i øvrigt over, at forordningen bare skulle forstås som en opfordring og ikke som en forpligtelse.

10. Et indre marked for elektronisk kommunikation

– *Orienterende debat*

KOM (2013) 0627

Rådsmøde 3278 – bilag 1 (sammenfatning side 20)

Erhvervs- og vækstministeren: Sagen er på rådsmødet til en orienterende debat og har ikke tidligere været forelagt udvalget. Forslaget skal bidrage til at realisere et indre marked for telekommunikation til gavn for borgere og virksomheder. Konkret betyder det, at borgere og virksomheder uden restriktioner eller urimelige ekstraomkostninger frit skal kunne tilgå telekommunikationstjenester, uanset hvor i EU disse tjenester bliver udbudt. Det betyder også, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og kommunikationstjenester skal kunne drive og udbyde dem, uanset hvor i EU de er etableret, og uanset hvor i EU kunderne befinder sig. Forslaget lægger bl.a. op til at indføre en fælles EU-tilladelse for teleudbydere og en række tiltag på frekvensområdet, der skal gøre det lettere for udbydere af trådløs bredbåndskommunikation at planlægge langsigtet og investere på tværs af medlemsstaterne. Forslaget lægger også op til at harmonisere slutbrugernes rettigheder og indføre fælles regler for netneutralitet. Desuden indeholder forslaget tiltag, der skal hjælpe til at nedbringe roamingpriser yderligere.

Regeringen er generelt positiv over for formålet, der er at realisere et indre marked for telekommunikation, som vi mener vil være til gavn for virksomheder, forbrugere og hele den europæiske økonomi. I forhold til de konkrete bestemmelser er det dog vigtigt at sikre, at de tiltag som Kommissionen foreslår, er de rigtige. Jeg vil i den forbindelse bemærke, at regeringen er meget opmærksom på, om forslaget rent faktisk sikrer lige konkurrencevilkår på markedet. Kun derved kan vi sikre, at forbrugere og virksomheder får adgang til det bedste og billigste tilbud. I forhold til roaming støtter vi overordnet arbejdet med at nedbringe roamingpriser. Med indførelse af roamingaftaler er der dog risiko for, at forordningen vil gavne store operatører på bekostning af de mindre. Jeg mener derfor, at det er mere hensigtsmæssigt at arbejde for en yderligere sænkning af engrospriserne.

Dermed bygger vi i højere grad videre på principperne i roaming III-forordningen, som blev færdigbehandlet under dansk formandskab. Jeg vil gerne understrege, at dette selvfølgelig ikke betyder, at operatører skal forpligtes til at sælge til under deres omkostningsniveau. Det er ligeledes vigtigt at sikre de europæiske forbrugere et højt og ensartet beskyttelsesniveau. Det vil styrke konkurrencen på tværs af landene og sikre en bedre beskyttelse af forbrugerne. Til den indledende drøftelse på rådsmødet vil jeg derfor understrege vigtigheden af, at man i det videre arbejde har fokus på at sikre lige og stærk konkurrence på telemarkedet, på at nedbringe engrospriser for roaming og på at sikre et højt fælles forbrugerbeskyttelsesniveau.

11. Eventuelt

Erhvervs- og vækstministeren nævnte ikke dette punkt.

12. Siden sidst

Erhvervs- og vækstministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 3276 (konkurrenceevne – indre marked og industri) den 2. december 2013

FO 8. E-fakturerings

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0449

Rådsmøde 3276 – bilag 2 (sammenfatning side 2)

Erhvervs- og vækstministeren: Den første sag, jeg vil nævne, er forslaget til direktiv om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige indkøb. Sagen nævnes med henblik på forhandlingsoplæg. Sagen er på dagsordenen til konkurrenceevnerådsmødet den 2. december 2013 til generel indstilling.

Forslagets formål er at indføre krav om, at alle offentlige myndigheder skal kunne modtage elektroniske fakturaer for varer og tjenesteydelser købt under EU-rammekontrakter. Fakturaen skal være i overensstemmelse med den europæiske faktura standard, som skal udarbejdes af det europæiske standardiseringsorgan CEN. Ydermere skal fakturaen være fremsendt i en af de tekniske fakturastandarder, som vil fremgå af CEN's liste over godkendte tekniske fakturastandarder.

FO Regeringen støtter forslaget om at indføre harmoniserede krav om elektronisk fakturering og sikre interoperabilitet på fakturaformater i de enkelte medlemslande. På baggrund af danske erfaringer med krav om elektronisk fakturering baseret på en fælles standard til offentlige myndigheder i Danmark er det regeringens forventning, at direktivet kan være med til at fremme udbredelsen af elektronisk fakturering på tværs af grænser.

Direktivet kan være med til at øge udbuddet af e-faktureringsystemer til gavn for virksomheder generelt. Virksomheder kan bl.a. få reduceret deres udgifter i forbindelse med investeringer i e-faktureringsystemer. Derudover vil direktivet medføre ensartede standarder for e-fakturering for den offentlige sektor i hele EU, ligesom vi allerede kender dem fra den offentlige sektor i Danmark, hvilket gør det enklere for virksomhederne. Endelig vil de danske virksomheder kunne sende e-fakturaer til alle deres udenlandske offentlige kunder. En vedtagelse af forslaget vil også give danske offentlige myndigheder mulighed for at få fakturaer fra deres udenlandske leverandører digitaliseret, hvilket længe har været efterspurgt af myndighederne. Forslaget bidrager således til den igangværende modernisering af EU-bestemmelserne om offentlige indkøb og med forslaget fjernes hindringer for markedsadgangen i tværnationale offentlige indkøb.

Regeringen støtter på den baggrund fælles regler på området på tværs af EU, men vil arbejde for at begrænse mængden af tekniske standarder på CEN's liste mest muligt af hensyn til myndighedernes omkostninger til tilpasning af deres faktureringsystemer.

Claus Hjort Frederiksen spurgte, om man for at mindske det administrative bøvvl vil tage udgangspunkt i det danske e-faktureringsystem eller sikre, at det kan integreres i det europæiske.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støtter forhandlingsoplægget om e-fakturering, som man mener vil styrke det indre marked og medføre administrative lettelser.

Pia Adelsteen spurgte, om det danske e-faktureringsystem kan bibeholdes, og om offentlige virksomheder stadig skal modtage papirfakturaer fra udenlandske leverandører. I så fald forstod hun ikke, hvorfor der skal laves e-fakturaer i EU.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget. Han understregede, at det var afgørende at lægge vægt på datasikkerhed.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at regeringen gør, hvad den kan, for at mindske de administrative byrder, der pålægges det velintegrerede og velfungerende danske system. Man kunne dog ikke afvise, at der vil komme en teknisk standard, som det skal leve op til. Han svarede Pia Adelsteen, at det er meningen, at man skal kunne sende papirfakturaer til andre lande.

Pia Adelsteen spurgte, om man på et tidspunkt vil kræve, at alle virksomheder skal sende fakturaer elektronisk, når man vil bruge penge på at lave et fælles europæisk e-faktureringsystem. Det er allerede et krav, når man leverer til det offentlige i Danmark, og hvis ideen med forslaget er at spare administration, forstod hun ikke, at man skal kunne begge dele.

Erhvervs- og vækstministeren præciserede, at forslaget forpligter offentlige myndigheder til at kunne modtage e-fakturaer, men at det ikke forpligter virksomheder til udelukkende at fakturere elektronisk. Selv mente han, det ville være en god idé kun at gøre det, men han ville ikke blande sig i, hvad de enkelte lande gør.

Pia Adelsteen ville heller ikke blande sig i andre landes gøren og laden. Hun spurgte, om man i Danmark stadig vil kunne kræve e-fakturering ved levering til det offentlige.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at det nuværende system bevares. De lande, der endnu ikke har det, forpligtes til at muliggøre det.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 9. Søgsmål angående erstatning for overtrædelse af konkurrencereglerne

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0404

Rådsmøde 3276 – bilag 2 (samlenotat side 11)

Erhvervs- og vækstministeren: Direktivforslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet den 2. december 2013 til generel indstilling.

Formålet med direktivforslaget er at sikre en effektiv håndhævelse af EU's konkurrenceregler. Dette skal ske ved at fremme samspillet mellem den offentlige håndhævelse og den private håndhævelse. Det vil sige på den ene side statens muligheder for at håndhæve reglerne ved f.eks. konkurrencerådets afgørelser og strafferetlige sanktioner, og på den anden side forbrugerens og virksomheders adgang til at anlægge civile søgsmål for at opnå erstatning. Det er desuden et ønske at sikre, at ofre for overtrædelse af konkurrencereglerne kan opnå fuld erstatning for den skade, de har lidt.

FO Regeringen støtter intentionerne i forslaget. Det er vigtigt at styrke håndhævelsen af konkurrencereglerne. Både i offentligt regi og i form af at styrke skadelidtes muligheder for at få tilkendt erstatning for deres tab. Regeringen finder imidlertid, at Kommissionens forslag om bindende virkning af nationale myndigheders afgørelser generelt rejser en række principielle spørgsmål, som skal overvejes nøje.

Forslaget betyder, at en kendelse truffet af f.eks. det danske Konkurrenceankenævn, der er endelig, hvis den ikke indbringes for domstolene inden 8 uger, skal lægges uprøvet til grund for erstatningssøgsmål ved domstole i samtlige andre medlemsstater. Tilsvarende betyder det, at danske domstole skal lægge endelige administrative afgørelser fra alle andre EU-landes konkurrencemyndigheder uprøvet til grund for erstatningssøgsmål. Som begrundelse for denne del af forslaget peger Kommissionen bl.a. på ønsket om at sikre en ensartet anvendelse blandt EU-landene af EU-konkurrencereglerne i traktatens artikel 101 og 102.

Formålet med forslaget er desuden at øge effektiviteten af erstatningssøgsmål. Kommissionen har til støtte for forslaget også henvist til, at der finder en løbende overvågning sted af EU-landenes afgørelser på konkurrenceområdet. Det følger af, at landene er forpligtede til at informere Kommissionen om afgørelser vedrørende overtrædelse af reglerne på dette område.

Det er dog regeringens holdning, at nationale domstole i visse tilfælde kan have behov for at afslå anerkendelse af en afgørelse truffet af myndighederne i et andet EU-land. Nationale myndigheders sagsbehandling vil således ikke altid være underlagt de samme proceduremæssige garantier som hos domstolene. Der kan eksempelvis være tilfælde, hvor den nationale domstol konstaterer, at sagsøgte – måske på grund af en sagsbehandlingsfejl – ikke er blevet gjort bekendt med muligheden for at anke en myndigheds afgørelse til domstolene. Her bør det være muligt for domstole at afslå anerkendelse af afgørelsen ud fra bl.a. retssikkerhedsmæssige hensyn, ligesom det er i dag.

Regeringen lægger derfor afgørende vægt på, at der gives de nationale domstole visse muligheder for at afslå anerkendelse af afgørelser truffet af administrative myndigheder i andre lande. Når det er sagt, skal domstolenes muligheder for at afslå anerkendelse dog ikke gøres for brede. Direktivet bør således ikke ændre på medlemsstaternes adgang til at opretholde nationale regler, der afskærer adgangen til administrativ rekurs eller domstolsprøvelse, hvis der ikke er anket inden for en bestemt frist. Det gælder f.eks. konkurrenceloven. Heri står, at Konkurrenceankenævnets afgørelser er endelige, hvis de ikke ankes inden for 8 uger.

Regeringen kan støtte Kommissionens forslag om, at de nationale domstole på begæring af en part skal kunne pålægge skadevolder eller andre at udlevere beviser. Regeringen finder dog, at det bør overlades til de nationale domstole at foretage den nødvendige vurdering af, om bevismateriale skal kunne undtages fra pligten til at fremlægge beviser. Dette gælder eksempelvis i forhold til oplysninger af fortrolig karakter i virksomhedserklæringer. Regeringen lægger derfor vægt på, at denne vurdering i videst muligt omfang overlades til nationale domstole. Regeringen kan desuden støtte, at domstolene skal kunne tillægge sanktioner, f.eks. i tilfælde af at et pålæg om at fremlægge beviser i en sag ikke imødekommes. Regeringen lægger dog vægt på, at det i videst muligt omfang skal overlades til national lovgivning, hvilke sanktioner der skal kunne tillægges.

Forslaget lægger endvidere op til at begrænse det grundlæggende princip om solidarisk hæftelse. Det er sådan i dag, at en virksomhed, som har lidt skade, f.eks. en konkurrent der udsættes for prisaftaler, selv kan vælge, hvilket medlem af et kartel denne vil føre sag mod, for at få erstatning. Den foreslåede begrænsning vil betyde, at konkurrenten ikke må starte med at føre sag mod et medlem af kartellet, som har meldt sig selv og deltager i en bødefritagelsesordning. Konkurrenten skal i stedet først føre sag mod de øvrige medlemmer af kartellet. På denne måde bliver det i nogle tilfælde sværere at få dækket et erstatningskrav, hvis man for eksempel har de stærkeste beviser mod det medlem af kartellet, som har meldt sig selv. Så skal man bruge tid og ressourcer på at føre de andre sager først.

Forslaget vil også betyde, at de øvrige virksomheder i kartellet vil risikere at skulle betale mere i erstatning end den skade de har påført konkurrenten. Det betyder, at virksomheden, der har opnået bødefritagelse, slipper af sted med at betale en mindre del af den erstatning, som kartellet i fællesskab er ansvarlig for. De øvrige karteldeltagere sidder så tilbage med resten af regningen.

Regeringen vil derfor arbejde for, at reglerne om begrænsning i den solidariske hæftelse udgår af direktivet. Regeringen lægger dog samtidig vægt på, at direktivet ikke bidrager til at mindske virksomhedernes incitament til at deltage i bødefritagelsesordninger. Regeringen vil også arbejde for, at den nærmere fastlæggelse af bevisbyrden i forbindelse med overvæltning af overpriser, skal overlades til de nationale domstole. Overpriser er priser, der er højere end markedsprisen. Hvis en leverandør kræver overpriser af en distributør, vil distributøren nogle gange overvælte denne ekstra udgift på forbrugeren. Efter gæl-

dende dansk ret indgår spørgsmålet om overvæltning af overpriser som en integreret del af domstolenes vurdering af tabsopgørelsen, og spørgsmålet er underlagt domstolenes fri bevisbedømmelse. Regeringen mener, at dette er en god model, og at den nærmere fastlæggelse af bevisbyrden i forbindelse med overvæltning af overpriser derfor fortsat bør overlades til de nationale domstole.

Regeringen vil endelig arbejde for, at forældelsesfristen fastsættes til 3 i stedet for 5 år. 3 år er den normale frist i Danmark, og 5 år er en relativt lang periode, hvor virksomheder skal udsættes for usikkerhed om, hvorvidt der vil blive rejst erstatningskrav mod dem. Tilsvarende arbejder regeringen derfor også for, at det tydeliggøres, at direktivet ikke berører medlemsstaternes absolutte forældelsesfrister, da det er væsentligt, at kravene ikke skal løbe i uendelighed.

Lad mig opsummere det forhandlingsoplæg, som jeg forelægger her i dag:

Regeringen støtter forslaget intentioner om at styrke håndhævelsen af konkurrencereglerne. Regeringen lægger dog afgørende vægt på, domstolene fortsat har mulighed for i konkrete tilfælde ikke at skulle lægge nationale afgørelser uprøvet til grund, f.eks. i tilfælde, hvor der er sket fejl i sagsbehandlingen. Regeringen lægger vægt på, at initiativer, der skal lette muligheden for at anlægge erstatningssager, skal være afbalancerede, og at der ikke fastsættes nye regler på konkurrenceområdet, som adskiller sig væsentligt fra de danske regler for erstatningsret og civilprocessen. Regeringen støtter, at domstolene kan pålægge udlevering af beviser. Regeringen lægger dog vægt på, at sanktionerne for f.eks. ikke at imødekomme et sådant pålæg overlades til national lovgivning. Regeringen lægger vægt på, at virksomhedernes incitament til at deltage i bødefritagelsesordninger eller såkaldte whistleblower-ordninger ikke mindskes. Og endelig arbejder regeringen for, at begrænsningen af solidarisk hæftelse udgår; at det overlades til de nationale domstole at vurdere, om bevisbyrden er løftet, når det gælder spørgsmål om overpriser, og at forældelsesfristen fastsættes til 3 år, samt at nationale regler om absolutte forældelsesfrister kan opretholdes.

Claus Hjort Frederiksen spurgte om, hvordan ministeren forholder sig til de høringssvar fra Danske Erhverv, Dansk Industri, Landbrug og Fødevarer, Realkreditrådet, Håndværksrådet og Forsikring og Pension, som hævder, at artikel 16 om erstatning er et brud med det almindelige erstatningsretlige princip i Danmark, hvorefter en skadelidt som udgangspunkt må bevise det lidte tab for at være berettiget til erstatning. Nærmer vi os et objektivt ansvar på området?

Mette Bock meddelte med henvisning til de kritiske høringssvar, at Liberal Alliance ikke støtter forhandlingsoplægget om erstatningsret. Der er for få punkter, hvor man lægger afgørende vægt på en ændring. Hun var derfor nervøs for, om forslaget reelt indfører erstatningsansvar på objektivt grundlag, og om der gøres op med det almindelige erstatningsretlige princip i Danmark.

Pia Adelsteen var enig med Liberal Alliance.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget, fordi partiet er kritisk over for EU's konkurrenceregler – ikke fordi man går ind for monopoldannelse, men fordi de ofte begrænser muligheden for at stille grønne og etiske krav eksempelvis i offentligt udbud.

Erhvervs- og vækstministeren svarede Claus Hjort Frederiksen, at forslaget er meget omkostningstungt, da det kræver mange faktuelle oplysninger for de skadelidte at dokumentere, at de har lidt et tab som følge af kartel- og monopoldannelse. For at bistå de skadelidte indfører forslaget en formodning i forbindelse med ulovlig kartelvirksomhed om, at overtrædelsen har været tabsvoldende. Regeringen lægger her vægt på, at den overtrædende virksomhed har ret til at tilbagevise denne formodning, og at selve opgørelsen af tabet foretages på grundlag af nationale bestemmelser og procedurer og så tæt på gældende dansk ret som muligt.

Rikke-Louise Ørum Petersen, kontorchef sagde, at direktivet ikke indfører objektivt ansvar, idet man ikke regulerer ansvarsgrundlaget i en erstatningssag. Direktivet siger bare, at når man har sagt, der er kartelvirksomhed, er der en formodning om, at det har medført et tab. Sagen skal stadig behandles ved domstolene, og der vil stadig være de almindelige erstatningsretlige regler, som skal opfyldes. Man skal dokumentere tab, der skal være et ansvarsgrundlag, og det er culpa i dansk ret. Man formoder, at nogen har forårsaget et tab for andre, når de har udøvet kartelvirksomhed.

Claus Hjort Frederiksen meddelte, at Venstre støtter forhandlingsoplægget, forudsat at der ikke bliver tale om objektivt ansvar.

Erhvervs- og vækstministeren bekræftede dette.

Den fungerende formand konkluderede at, der ikke var et flertal imod forhandlingsoplægget, idet kun Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

10. Varemærkereformen

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2013) 0161, KOM (2013) 0162

Rådsmøde 3276 – bilag 2 (samlenotat side 32)

Erhvervs- og vækstministeren: Varemærkereformen indeholder to elementer: et forslag til et revideret direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker og en ændring af forordningen om EU-varemærker.

Kommissionen fremsatte den 27. marts 2013 forslag til ændring af varemærkedirektivet og forordningen om EU-varemærker, og begge forslag bliver p.t. behandlet i Rådets arbejdsgruppe. Målet med de to forslag er helt overordnet at fremme innovation og økonomisk vækst ved at gøre varemærkesystemerne i hele EU mere effektive, bl.a. ved større forudsigelighed og retssikkerhed.

Regeringen støtter arbejdet med en varemærkereform og er generelt positiv over for en øget harmonisering af varemærkesystemerne, hvor dette er til gavn for virksomhederne.

Regeringen har imidlertid ligesom de øvrige medlemslande nogle reservationer i forhold til visse af de konkrete forslag. Det drejer sig bl.a. om omfanget og indholdet af delegerede retsakter og om de foreslåede ændringer af styreformen af Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (OHIM), som er den EU-institution, der administrerer EU-varemærket.

Rådets arbejdsgruppe har endnu ikke færdiggjort første læsning af begge forslag, men regeringen lægger selvfølgelig vægt på, at der sker en grundig gennemgang af de fremlagte forslag, herunder de enkelte delegerede retsakter.

11. Bidrag til det europæiske semester og kommende møder i Det Europæiske Råd:

a) Præsentation af Kommissionens meddelelser om "Årlig vækstundersøgelse" og "Årsrapporten om det indre markeds integration"

– *Orienterende debat*

KOM (2013) 0800, KOM (2013) 0785

Rådsmøde 3276 – bilag 2 (samlenotat side 40)

b) Vedtagelse af rådskonklusioner om europæisk industripolitik

KOM (2012) 0582

Rådsmøde 3276 – bilag 2 (samlenotat side 43)

c) Vedtagelse af rådskonklusioner om politikken for det indre marked

Rådsmøde 3276 – bilag 2 (samlenotat side 48)

d) Vedtagelse af rådskonklusioner om smart regulering

KOM (2013) 0685, KOM (2013) 0686

Rådsmøde 3276 – bilag 2 (samlenotat side 52)

Erhvervs- og vækstministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne til orientering, er punktet om bidrag til det europæiske semester og kommende møder i Det Europæiske Råd.

Punktet indeholder følgende områder:

- Orientering om den årlige vækstundersøgelse for 2014
- Vedtagelse af rådskonklusioner om europæisk industripolitik
- Vedtagelse af rådskonklusioner om indre markeds-politikken
- Vedtagelse af rådskonklusioner om smart regulering og Kommissionens program for målrettet EU-lovgivning, REFIT.

Ved mødet i Konkurrenceevnerådet er der lagt op til en politisk drøftelse om konkurrenceevne med udgangspunkt i en præsentation af dette års vækstundersøgelse og de tre sæt rådskonklusioner. Regeringen kan tilslutte sig alle tre udkast til rådskonklusioner.

12. Eventuelt

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

13. Siden sidst

Erhvervs- og vækstministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 14.00